

Predsednik Wilson predlaga vojno proti Avstriji, podložnici Nemčije.

Kongres je pripravljen, napovedati Avstro-Ogrski vojno. Predsednik pravi, da mir ne bo sklenjen s sedanji in vladarji Nemčije. Poziva nemško ljudstvo, naj odvrže jarem in se pridruži družini narodov, velikih in malih.

Zahteva pravico za vsa ljudstva, da se vladajo sama.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Za vojno proti Avstriji.
Washington, D. C., 4. dec. — Takojšnja napoved vojne proti Avstro-Ogrski je priporočal kongresu danes predsednik Wilson.

Predsednik pa ni priporočal napovedi vojne proti Turčiji in Bolgariji ob tem času.
Takošnja vojna proti Avstriji, je rekel predsednik kongresu, je potrebna, da se odpravi nepravilni položaj, v katerem se nahajajo Združene Države v svoji vojni z Nemčijo, akoravno Avstrija ni svoja lastna vladarica in je samo podložnica Nemčije.

Ista logika, je rekel, bi vedla do vojne proti Turčiji in Bolgariji, ali ti dve, je rekel, še ne delata napotja Združenim Državam v njih vojni proti pruski avtokraciji.

Omenjajoč končne pogoje, je predsednik izjavil, da nobena stvar ne spravi Združenih Držav v stran, dokler ni vojna dobljena in Nemčija poražena. Vse govorenje o miru, je rekel, je sedaj nesmiselno.

Mir, je predsednik izjavil, bi mogel priti samo, če ga nemško ljudstvo sklene po vladarjih, katerim svet lahko zaupa; če Nemčija poravnava škodo po razdeljanju, katero so njeni sedanji vladarji povzročili, in če Nemčija odstopi od vsega ozemlja, pridobljenega z orožjem.

Samo vojna potreba.

Po jasnem svari, da se ne bi obotavljali, prositi za napoved vojne proti Turčiji in Bolgariji, če bi smatral to za potrebno, je predsednik rekel:

"Mi pojdemo, kamorkoli nas povede potreba te vojne, toda zdi se, da naj gremo samo tja, kamor nas vedejo ta-

košnji in praktični preudarki in ne drugim."

Mir, je predsednik pravil kongresu, more priti samo, ko bo pruska vojaška avtokracija poražena; ko nemško ljudstvo sklene mir s svetom po vladarjih, katerim svet lahko zaupa; ko Nemčija popravi krivice, katere so učinili njeni sedanji vladarji, in ko bodo zaslužena ljudstva Belgije, severne Francije in balkanskih držav osvobojena.

Nemško izjavo, da se Nemčija bojuje v samoobrambni vojni proti premišljeni napadnosti, je predsednik v zvezi s svojimi priporočili za napoved vojne proti Avstriji je predsednik v jasnih besedah rekel kongresu, da mora ukreniti primerne navedbe v zaščito dežele proti tujcem sovražnikom (alien enemies) in stvoriti "prav odločno in posebno nadzorstvo" nad vsemi osebami, ki prihajajo v Združene Države ali odhajajo iz njih. Prestopki razglasov, ki se tičejo delavnosti sovražnih tujcev, je rekel, naj bi se kaznovali z zaporom v kaznilnici za ženske, kakor za moške.

O tistih, ki govorijo za mir, ne da bi se izpodrinila nemška vojaška avtokracija, je predsednik rekel:

Pustite pacifiste cesti.

"Čujem ljudi razpravljajoče mir, ki ne poznajo niti njegove kakovosti, niti poti, po kateri ga moremo doseči, govoreče povzdignjenih oči in nezlomljena navdušenja. Toda vem, da nobeden izmed teh ne govori za narod. Nobenega srca ne ganejo. Varno jih smemo pustiti, da odbije njih ura in bodo pozabljeni."

Ponovivši, da Združene Države niso v vojni rproti nemški spretnosti, podjetnosti, ali kupičijskim pridobitvam, je predsednik izjavil, da so Združene Države postale sovražnik Nemčije samo, ko je šla v boj, da zagospodari nad svetom z orožno silo. Ko je zopet omenil vojne cilje Združenih Držav in tiste, ki jih imajo po njegovem mnenju aliranci, je predsednik izjavil:

"Mislim, da govorim zanje, če povem dve stvari: prvič, da se mora ta neznosna stvar, katere grdi obraz so nam pokazali vladarji Nemčije, ta grožnja združenega kavarstva in nasilja, ki jo sedaj vidimo tako jasno kot nemško

silo, stvar brez vesti ali časti ali sposobnosti za dogovorjeni mir — da se mora ta stvar streti ali vsaj izpreiti iz prijateljskega prometa narodov; in drugič, da ko pride čas za razgovor o miru, bomo drage volje in radi plačali polno ceno za mir in jo plačali brez zavisti. Vemo, kaka bo ta cena. Bila bo polna, nepristranska pravica — pravica, storjena v vsaki točki in vsakemu narodu, da morajo zadnje poravnave biti deležni naši sovražniki pravtako, kakor naši prijatelji."

Ruski položaj.

Razvoje na Ruskem je predsednik omenil v nekaj besedah:

"Rusko ljudstvo je bilo zastrupljeno po prav istih temnih lažnostih," je rekel, "ki so držale nemško ljudstvo v temi, instrup so mu podelile prav iste roke. Edini protistrup je resnica. Ni je mogoče izraziti prejasno ali prevečkrat."

V zvezi s svojim priporočilom za napoved vojne proti Avstriji je predsednik v jasnih besedah rekel kongresu, da mora ukreniti primerne navedbe v zaščito dežele proti tujcem sovražnikom (alien enemies) in stvoriti "prav odločno in posebno nadzorstvo" nad vsemi osebami, ki prihajajo v Združene Države ali odhajajo iz njih. Prestopki razglasov, ki se tičejo delavnosti sovražnih tujcev, je rekel, naj bi se kaznovali z zaporom v kaznilnici za ženske, kakor za moške.

Med priporočili za postavodajstvo v zvezi z vojno je predsednik Wilson vstrel več zakonov v nadziranje dobičkarstva (profiteering). Zakon zalaganja in povpraševanja, je rekel predsednik, je bil nadomeščen z "zakonom neomejene sebičnosti". Kongresu samemu je predsednik priporočal varčnost v vladnih stroških.

Ponovil vojno politiko.

Predsednik je zaključil s pozivom na kongres, naj posveti vso svojo energijo zakonodajstvu, za dobitve vojne, in je ponovil nesebično vojno politiko Združenih Držav, ki stremijo samo za ohranitev svobode in demokracije.

"Največji trenotek zgodovine je prilež. Je rekel predsednik v zaključku. "Ljudstvo je izpregledalo in vidi. Bojza roka je položena na narode. Bog jim pokaže naklonjenost, kakor vdanom mislim, samo, če se dvignejo do jasnih višin Njegove lastne pravičnosti in milosti."

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Zbornica za vojno napoved.

Washington, D. C., 5. dec. — Zbornica reprezentantov (poslanska zbornica) je pripravljena, napovedati vojno Avstro-Ogrski v skladu s priporočilom predsednika Združenih Držav. Odsek za zunanje stvari je danes glasoval enodušno za resolucijo, katero je predlagal reprezentant Henry D. Flood, načelnik odseka. Četverici člani, ki so glasovali proti

Radosna vest.

Prejeli smo sledečo radostno vest: Washington, D. C., 27. nov. 1917.

Gospod urednik: — Jugoslovenska Kancelarija je srečna, da vam more javiti, da se je našel način, kako pomagati našemu bednemu narodu, ki umira glada v starem kraju. Spodaj vam pošiljam tozadevni članek, kateri izvolite uvrstiti v prvo idoločno številko Vašega lista.

Prosimo istotako, da to radostno stvar kolikor mogoče toplo priporočite našim rojakom tudi Vi s svoje strani. Nadejamo se, da bo na ta način mogoče vsaj do gotove mere osušiti solze in olajšati bedo narodu, ki je žrtvoval kolikor nobeden drugi v borbi za svoje osvobodjenje.

S spoštovanjem, Za Jugoslovensko Kancelarijo: Ivan I. Grjurevič, Upr. Tajnik.

Jugoslovenska Kancelarija ukrenila je vse potrebne korake, da se omogoči pošiljanje denarja in kratkih sporočil v stari kraj od strani našega naroda v Ameriki, preko Srbskega Rudečega Križa v Zenevi, Švicarsko. V tem pogledu je bil Kr. Srbsko Poslanstvo

nemški vojni resoluciji, so oddali svoje glasove za raztegnitev razpora.

Zbornična resolucija ne obsega napovedi vojne proti Turčiji in Bolgariji, ker je odsek zavrgel popravek, da se vštejeta ti centralni oblasti. Načelnik Flood pričakuje sprejetje resolucije pred odgoditvijo v soboto.

IZ DELAVSKIH KROGOV.

Mezdana doklada za premogarje.

Washington, D. C., 1. dec. — Predsednik Wilson je danes odredil podražbo cene za trdi premog 35c pri toni, da je mogoče izvršiti predlagano povišbo v plačali za premogarje.

Nove cene zadobe veljavno danes in bo vsled istih povišanih splošni javni premogovni račun za kakih \$30,000,000.

Mezdana doklada je bila dovoljena po natančnem posvetovanju med posestniki rudnikov in zastopniki premogarske zveze. Ko so bila posvetovanja zaključena, je bil dogovor predložen upravitelju dr. Garfieldu v svrhu potrditve. Izprva je bila priporočana podražba v ceni za 45c pri toni. Garfield je prepustil predsedniku končno odločitev in pristavil, da je podražba cene za 35c primerna in prava.

Zveza rudniških posestnikov je predložila statistične podatke o spraviljanju premoega in stroških spraviljanja. Številke so se nanašale na premogovno množino 68 milijonov ton ali 85 odstotkov v letu 1917. Na dan spravljene množine premoega.

Brž ko zadobi veljavno nova plačilna lestevica, so rudniški posestniki zavezani, plačevati 26 do 56c več pri toni za spraviljanje.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Uporniki usmrtili generala.

Petrograd, prek Londona, 4. dec. (Britansko admiralstvo potom brezčigneg atiska.) — Uradno naznanilo je bilo izdano danes, podpisano po praporščaku Krylenku, boljševiškem vrhovnem poveljniku, katero potrjuje vest, da so razkačeni člani boljševikov usmrtili generala Duhonina, prejšnjega vrhovnega poveljnika ruskih armad, ki je bil pred kratkim odstavljen, ker ni hotel prositi nemških častnikov da stopijo v premirje z boljševiki.

Gen. Duhonin je bil vržen iz železniškega vlaka in tako usmrčen, ko so boljševiške čete zavzele glavni stan v Mohilevu, kjer je ostal po svoji odstavi. Generalni štab se je vdal boljševiškim četam. General Kornilov, tudi bivši ruski vrhovni poveljnik in ki je pred nekaj časom začel neuspešen upor proti vladi Kerenskega, je pobegnil iz Mohileva pred prihodom boljševiških čet.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Dvodnevno premirje.

London, 4. dec. — Premirje med Rusijo in Nemčijo je bilo podpisano v glavnem stanu bavarskega princa Leopolda, pravi danes brzojavka na Exchange Telegraph iz Amsterdama. Premirje je veljavno za dobo osemindesetih ur.

Rumunija tudi za premirje?

Berlin (prek Londona), 5. dec. — Pogajanja med Nemci in Rusi za premirje so raztegnjena na rumunske čete, naznanja vojni urad.

Rim poroča nove napade pri Asiagu.

Armada Hoetendorf zavzela nekaj visinskih postojank v severni Italiji.

NA ZAPADU LE MANJŠI BOJI.

Dvodnevno premirje med Nemci in Rusi Poročila doslej pičila.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Laška fronta.

Rim, 3. dec. — Vsa fronta bojevanja je bila včeraj zelo omejena. Velika sovražna krdela, ki so se baje pomikala ob svojih zveznih linijah na Asiagiški visoki planoti ter med rekama Brenta in Piave, so se držala izven streljaja naših baterij. Silni in dolgotrajni topniški boji so bili v Inasubiu, ob Meletti in na slemenu severno od Monte Grappa Massifa.

Izdatne osredotočbe streljanja smo namerjali proti sovražnim četam v Noški dolini in na južnih slemenih gore Pertica. Sovražne patrole s strojnimi puškami so bile pogane v beg pri Monte Tondarecarju in v okolišu Monfenera. Na planjavi reke Piave smo uplenili nekaj sovražnih čolnov blizu Fagare.

V nabrežnem okraju je bilo pogostno topniško streljanje in silno patrolno delovanje.

Berlin, 3. dec. — V Italiji ni ničesar izporočiti.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Lahi odbili napade.

Rim, 4. dec. — Blizu Giudicarie (rentiška fronta) so zarana včeraj sovražni oddelki po topniški pripravi napadli našo prednjo linijo na slemenih južno od Daonske doline, a so bili odbiti.

Na Asiagiški visoki planoti je bilo sovražno topniško delovanje med Monte Sisemolom in Monte Castelgombertom. Naši pozvedovalni oddelki so dovedli nazaj ujetnikov, in naše baterije so mogoče obstreljevale množstva čet, ki so bile videti v Galloškem gozdu, jugozapadno od Asiaga in severno od Monte Tondarecarja. Naši zrakoplovi so bombardirali tudi sovražne čete in taborišča v Galmararski dolini in sosednih pasih.

Sovražen pehotni poskus vzhodno od Monte Radeneceche je bil takoj ustavljen po našem streljanju. Med Brento in Piavo na Monte Spinuccia je bilo nekaj mož ujetih po kratkem boju.

Sovražne kolone, ki so se pomikale po Serenski dolini in v Piavsko dolino v svrhu, da se približajo fronti, so bile obstreljevane in ustavljene po naših baterijah. Ob reki Piave je bilo zmerno topniško streljanje. Dva privezana balona sta bila zbita.

Berlin, 4. dec. — Ker je bila vidnost dobra, je topniška delavnost v raznih odsekih narasla.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Lahi se nekoliko umaknili.

London, 5. dec. — Avstro-nemške čete so začele danes svojo drugo veliko ofenzivo v Italiji z močnimi množstvenimi napadi proti Italijanskim linijam na Asiagiški visoki planoti. Kar Rim opisuje kot "grozno ojačene" čete, so se zagnale proti severnemu koncu italijanske fronte in so pridobile nekoliko ozemlja. Italijanska linija je ostala celovita po začnem napadu.

General Diaz naznanja umeknitve italijanskih prednjih straž med Monte Tenderecar in Monte Badeneceche. Silni sovražni napadi okrog Sissmona in Melette di Gallio pa niso uspeli.

Berlin poroča zavzetje nekaterih postojank na gričih v severni Italiji prvi dan obnove nemškega pogona.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Makedonska fronta.

Pariz, 3. dec. — Bilo je zmerno topniško streljanje včeraj ob Vardarju in severno od Bitolja.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Rusko-rumunska fronta.

Berlin, 3. dec. — V mnogih odsekih ruske fronte je več divizij dogovorilo krajevno premirje. Ruska armada v okolišu od reke Pripjet do južno od Lipe in več ruskih generalskih poveljstev je sklenilo premirje. Nadaljnja pogajanja se vršijo.

Rusko zastopstvo je dospelo k poveljstvu general-feldmaršala bavarskega princa Leopolda v svrhu, dogovoriti splošno premirje.

Berlin, 4. dec. — Pogajanja za premirje z ozirom na rusko fronto so se začela.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Francoška fronta.

London, 3. dec. — Sovražni napadi, podjeti snoci proti našim postojankam v sosesčini Moeuvresa (cambraski odsek), so bili odbiti po ostrem boju.

Uspešni manjši spopadi med nočjo v sosesčini Bourlona so se končali s tem, da so londonske čete uplenile dvanajst nemških strojnih pušk in ujele nekaj Nemcev.

Razen znatne topniške delavnosti na obeh straneh na južni bojni fronti ni nič nadaljnega izporočiti.

London, 4. dec. — Sovražno topništvo je bilo delavno ponoči na cambraski bojni fronti v sosesčini Bourlona in Moeuvresa. Nadaljnega pehotnega bojevanja ni bilo.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Nemško poročilo.

Berlin, 4. dec. — Fronta prestolonasledniške Republike: Na flandrski fronti je od opoldne naraslo streljanje med Poelcapellom in Gheinvetom. Britanska pehota je napadla v mnogih valih severno od Gheinvelta, a je bila vržena nazaj po našem streljanju in protinapadih.

V severnih odsekih bojišča blizu Cambraia je bila topniška delavnost med krajema Inchy in Bourlon živahna zjadpazdaj. Manjši spopadi v ospredju so bili uspešni.

V južnih odsekih je bilo ves dan ljuto krajevno bojevanje med Carcoingom in cesto med mestoma Peronne in Cambrai. Napadajoč neutrudno z ročnimi granatami in bajonetom, smo iztrgali Britancem dele zakopov, ki so bili trdovratno branjeni. Sovražnik se je trudil zmanj, jih zopet osvojiti. Badenske čete so naskočile vas La Vacquerie in jo obdržale v kljub mnogim britanskim protinapadom. Ujeli smo več nego 500 mož.

Fronta nemškega prestolonaslednika: Ob reki Ailette in na obeh bregih reke Meuse je bilo prilično streljanje med živahnim pozvedovanjem.

True translation filed with the postmaster at Joliet, Ill., on December 6, 1917, as required by the act of October 6, 1917.

Palestinska fronta.

London, 4. dec. — Gen. Allenby poroča, da je položaj splošno neizpremenjen. Nekaj bojevanja je bilo v sosesčini Beit Urel Foke, v kateri smo ujeli nekaj Turkov. "East county" čete so uspešno napadle turško stražišče južno od Nahr Auje in ujele vso posadko.

Naši zrakoplovi še nadalje bombardujejo turška vežišča v sosesčini Tulkerama z uspešnimi učinki.

Trinerjev Koledar Zdravja.

Lepši nego kdaj prej je novi Trinerjev Stenski Koledar za 1918. Vznosita postava boginje zdravja, z zeliščnimi prinesimi Trinerjevih zdravil v svojem naročju tvori središče, pet zanimivih zgodovinskih slik pojasnjuje razvoj zdravlja in dva pogleda kažeta moderno opremo Trinerjevega kemičnega laboratorija. Pošljite 10c v pokritje poštne stroške. Jos. Triner, izdelovatelj Trinerjevega ameriškega zdravilnega grenkega vina in drugih zdravlil, 1333-1343 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv. 4-6-8.

WOODROW WILSON, PREDSEDNIK ZDRUŽENIH DRŽAV.

Predsednik Wilson je priporočil kongresu, naj napove vojno Avstro-Ogrski, podložnici Nemčije. V svoji poslanici je rekel med drugim: "Mir, ki ga mi sklenemo, mora osvoboditi nekaj lepši deželi in srečni ljudstvi Belgije in severne Francije pruske osvoboditve in pruske grožnje, ali osvoboditi mora tudi ljudstva Avstro-Ogrske, ljudstva Balkana in ljudstva Turčije, enako v Evropi in Aziji, nosramnega in tujega gospostva pruske vojaške in trgovinske avtokracije (samovlade)." — Bog živi Wilsona!

IZ SLOVENSkih NASELBin.

Joliet, Ill., 5. dec. — Včeraj je bil na posetu v našem župnišču Rev. F. J. Azbe, sedanji župnik slovenske župnije v Waukeganu, Ill. Nahajal se je na povratu iz Kansas City, Kans., kjer je vodil sv. misijon v tamošnji slovenski naselbini v dneih od 26. nov. do 2. dec. Č. gospod se je oglašil tudi v tiskarni Amerikanskega Slovence. Kakor znano, je bil Rev. F. J. Azbe pri zadnji konvenciji K. S. K. J. izvoljen za duhovnega vodjo te dične organizacije in začne uradovati kot novi duhovni vodja z novim letom. Rev. Azbe je znan kot izvrsten cerkveni govornik in goreč misijonar.

— Iz bolnišnice sv. Jožefa. Rojak Frank Planišček je bil te dni operiran na vnetem slepiču. — Mr. Frank Metesh, ki je bil nedavno operiran na kili, je zapustil bolnišnico popolnoma ozdravljen.

— Gospa Anna Plut je prav resno zbolela in leži doma, 1409 Center st.

— Dr. Ljubo Leontič, ki deluje po Ameriki kot jugoslovanski organizator, pride v Joliet prihodnjega nedeljo, dne 9. t. m., kakor nam je bilo naznanjeno. Dr. Leontič bo predaval v Sternovi dvorani ob 2. uri popoldne o jugoslovanskem vprašanju, za katero se zdaj zanima vse svet. Dr. Leontič je mlad Hrvat, učen in izvrsten govornik, zato ga je vredno slišati. Nikarte zamuditi njegovega predavanja! Slovenci in Hrvati in Srbi, na dan in na delo!

— Gospodinja, varčujte!
— Rojaki, bodite pametni v teh resnih časih! Poslušajte oblastval. Ne govorite nepremišljeno! Stric Sam nam dobro hoče, vsem Slovincem in Hrvatom in Srbom ter sploh vsem Slovanom, ki so občutili nemško krivico in okrutno strahovlado. Živio Stric Sam, ki nas iskreno želi osvoboditi nemškega jarma!

— 13 kaznjencev je uteklo iz joliet-ske državne kaznilnice opolnoči od nedelje na ponedeljek. Dosedaj so ušli vseh 13 kaznjencev, razen nagra ali črnca, ki je vodil ubeg. Ko so prepili dvojni težki jekleni omrežji, so četverci kaznjenci osvobodili devet drugih, pomagali in pretepli dva stražnika ter splezali čez dvojna vrata v zapadnem obzidju. O vsem tem več prihodnjik, ker nam danes nedostaja prostora.

— Ob priliki ženitovanj, krstov, pogrebov in drugih slučajih, ko potrebujete avtomobil, se oglasite pri meni, ki imam 7 passenger limousine-avtomobil za vse potrebe. Chicago tel. 2575, N. W. Phone 344 — A. Nemanich, Joliet. Adv.

Joliet, Ill., 4. nov. 1917. — Skrajni čas je, da se zdramim iz tiste veličastne ovacije, katero smo prejeli od naših dragih lasalskih prijateljev in prijateljic. Izraziti ne morem svojih občutkov dovolj, da bi me vse razumeli, kako je bilo moje srce napolnjeno z veseljem in radostjo ob tako prisrčnem sprejemu, kakor ga nismo nikdar pričakovali. Tako prijetno iznenadjenje smo bili vsi, da smo se zdaj kakor očarani. Banket, prijazna postrežba od strani vseh naših ljubih Lasallčanov, iskrena domača zabava in predvsem Father Šalovnov govor, v katerem se je zahvalil nam vsem, — vse to je napravilo na vse nas presilen vtisk, da bi ga mogla primerno izraziti. Naša srca so bila vzradostena, ko smo gledali in poslušali vse prelepe reči in besede, in zagotavljeni smete biti, da ne bo nikdar pozabljeno, in da bo Vaša dobra volja in vse, kar ste storili za nas, živelo v našem spominu vse naše živne dni.

Sedaj, moji dragi prijatelji in prijateljice, sprejmite našo najprisrčnejšo zahvalo. Najprej se moramo zahvaliti Pevskemu društvu "Slovenija" za njegovo prijazno povabilo. Bodite zagotovljeni, da bomo vsaki čas, kadar nas naprosi "Slovenija" za pomoč in sodelovanje, storili to z največjim veseljem. — Father Šalovnu izrekamo našo zahvalo za tiste krasne besede, ki so napolnile naša srca s ponosom, ko nas je hvalil in slavil tako častitljivi in nadvse spoštovan duhovnik. Ponosni smo, Father Šalovne, da smo imeli čast, peti v Vaši in Rev. Father Šalovevi navzočnosti, in mi vsi upamo, da se zopet vidimo ob blagoslovljenju Vaše cerkve. — Sedaj, Mr. Kobal in Mr. Komp in predsednik "Slovenije" in Miss Juvancić, najti ne moremo dovolj besed, s katerimi bi se vam zahvalili, kajti besede so preslabe v zahvalo za Vaš pozdrav in Vaše delo, ali verjeti bodite, da bomo v najbližji bodočnosti poskušali po naših najboljših močeh, povrniti vsaj deloma vse, kar ste storili za nas, ali sedaj se vam vsi zahvaljujemo iz dna našega srca. — Ne smemo pa zdej pozabiti najboljšega dela gostoljubnosti, naših dobrih in radodarnih kuharic, kajti brez Vas bi bil kratek obisk, toda Vse ste tako skrbele za nas in naše želodce, da smo

enostravno morali jesti; vse je bilo tako okusno in zapeljivo, da se nismo mogli ustavljati in smo morali vsaj pokusiti vse. Pokloniti se vam moramo, gospe in gospice, kajti iz izkušnje vemo, kaj se pravi skrbeti za toliko ljudi, zato imate naše prisrčno sočutje, zahvaljujemo se vam vsem iskreno. In ko bo naš prihodnji koncert z lasalskim pevskim društvom "tukaj v Jolietu, prosimo tudi vas, da pridete, ker vam hočemo povrniti. — In naša zahvala gre tudi slavnim lovcom, ki so za naš poset oskrbeli nič manj nego 23 kapitalnih zajcev.

Se enkrat sprejmite vsi in vse našo najprisrčnejšo zahvalo in bodite pozdravljeni!

Ostajam vam vdana in beležim, za društvo sv. Cecilije:
Mrs. Anton Nemanich.

Joliet, Ill., 4. dec. 1917. — Cenjeni g. urednik! Ze zopet Vas nadlegujem (Oho!), no, saj veste gotovo, o čem bom pisal: o nedeljski predstavi. Ze več sem jih slišal, ki so se izrazili, da kaj takega pa ne še, kot so v nedeljo videli. Živo sliko namreč. Kajti bilo je lepo in milo videti, ko sta si Columbia in Slovenija podali roke v znak, da Amerika ne sovraži slovenske ozir. slovenske zastave. In vsa zahvalo za to prireditev gre gospej Nemanichevi. Peli so v mešanem zboru. Prva pesem je bila v angl. jeziku "Star Spangled Banner" in druga v slovenskem jeziku "Hej Slovenci". Milo se je storilo človeku pri srcu, ko so z adonefi po dvorani prvi akordi in je občinstvo stoji poslušalo. In ko so enkrat odpeli obe pesmi, ni hotelo biti ploskanju konca. Columbus je predstavljala Miss J. Rakar in Slovenijo pa Miss T. Nemanich. Kaj ljubko je izgledalo, ko je bila na eni strani ameriška zastava in na drugi slovenska in okrog pa slovenska dekleta s svojo učiteljico go. Nemanichevo in za njimi pa moški, tako da je bilo zares krasno za gledati. Zatorej se tukaj v imenu dr. "Triglav" prav lepo zahvalim Mrs. Nemanichevi in vsem dekletom in fantom, ki so nam drage volje pomagali, zatorej prav lepa hvala in želim, da bi zopet kaj kmalu bili skupaj s hako drugo predstavo.

Sedaj še o udeležbi. Popoldan je bilo slabo, no, pa saj je vselej tako. Ampak zvečer je bila pa dvorana docela zasedena. In tudi igralo se je še precej dobro po mojem mnenju in kar sem tudi že od drugih slišal, so se ljudje dobobra nasmejali. Samo želeli je, da bi se večkrat igralo, kajti vsako leto enkrat je premalo in se ljudje odvajajo.

Dr. "Triglav" se bo sedaj potrudilo ozir. člani, če bo mogoče, bomo po Božiču zopet igrali in sicer "Legionarje". Dela bo veliko, ampak mislim, da bo šlo. Malo dobre volje, pa se vse premaga. Naj zadržite za danes.

Op. G. urednik, nekaj bi bil pa kmalu pozabil, in sicer dekleta, ki so med dejanji igrala na klavir in sicer Miss M. Nemanich in Miss M. Stonich. Prav lepa hvala obema in se še vnaprej priporočamo. Pozdrav!

M. Rakar.
Anaconda, Mont. — Zaradi prerane in nenadomestljive smrti g. J. E. Kreka mi pero sil v roko, da nekoliko napišem v album newyorškega dnevnika, ki je pisal, da rajniki g. Kreka je spadal v "zloglasno" S. L. S.

Imel sem priložnost, biti v osebni dotiki z g. Krekom in prepračil sem se, da bil je mož, kateremu enakega ne najdemo med Slovenci; in spadal je k stranki, ki ima večino na Slovenskem, toda gori imenovani list jo imenuje "zloglasno".

Sicer sedaj ni časa za prerekanje in preklanje, toda, da bi bila S. L. S. tako slaba — "zloglasna", je le čudno, da večina ljudstva stoji z njo, in glavni fakt je, da je spadal k njej mož, ki je bil največji s svojimi zmožnostmi med Slovenci, Dr. Krek.

Ako je v stranki kaj "slabehih", pač ni kriva stranka; saj ni pšenice, da bi ne bilo ljubike med njo. Odkar je S. L. S. na krmilu, se lahko vidi, koliko se je storilo za ljudstvo, česar se v štiridesetih letih liberalnega gospodarstva na Kranjskem ni storilo. Samo par vprašanj: Kdo je napravil več vodovodov na Kranjskem? S. L. S. Kdo se je toliko prizadeval za tolikokrat obljubljeno Belokranjsko železnico? S. L. S. Kdo je izpeljal lepe deželne ceste po vsej deželi, ki so pospešile raznovrstni promet? S. L. S. itd., itd. Pa pustimo to na strani. Dejstvo je, da je Dr. Krek spadal k njej in dobro vedel, kam spada, ker je javno in dejansko pokazal s svojimi izvrstnimi govori.

sojilnicami ublažila toliko gorja in odzkrasi ves Eveleth. Zato nas ni sram biti katoličani, ker katoličani nismo narzandnji.

Res je, da se dobi kakšen človek med Slovenci, da bije po cerkvi in po duhovnikih, ker mu je vse na poti. Ker vidi velik napredek pri cerkvi, zato sam ne ve, kaj bi naredil, da bi ljudem pristudil cerkev in duhovnike.

Tudi mi imamo človeka, ki nekaj piše v listu Glas Naroda z dne 8. nov. 1917. Zato prosim, g. urednik, malo potrpljenja, da dam svet temu dopisniku, g. Martinu Panianu. Ti, g. Martin Panian, pometi sam svojo hišo, potem šele druge: zakaj ako boš ti druge pometal, svojo pa pustil, se ti bo toliko nabralo, da se vrat ne boš mogel odpreti. Si zastopil? Ti Martin Panian, prosim g. Matijo Pogorelca, da naj ti odgovori nekaj vprašanj: da ako ti odgovori, da boš prihodnjik, ko pride na Eveleth, vso njegovo krošnjo ur in zlatnine kupil od njega. Vidiš, že tukaj moraš nazaj besedo jemati, ki praviš takole v dopisu: "Ako, in tudi mislim, da nisem toliko težak, bom pa raje kupil kablo masla." Vidiš, M. P., že tukaj si moral sam svojo besedo pogoltniti. Zato ti jaz dam tale svet: Ako bi ti rad izvedel eno stvar ali drugo, da ti sam stopiš k župniku, ker vem, da ti bo č. gospod prav rad povedal. Vidiš, pa ti ne boče treba kupiti ur, ne zlatnine in ne masla. In tudi bolj natanko boš izvedel. Zakaj vidiš, g. Panian, to bi tebe preveč "koštalo", se mi smiliš, zakaj ure so drage, zlatnina tudi; seveda, kakor slišim, maslo je pa tudi drago, tako da tukaj narboje narediš, da greš sam k župniku, pa boš vse izvedel, kar ti je toliko veličih skrb napravlilo. Pa še, ki si tako blizu, skoraj sosed! Naj zadostuje za enkrat. Ako bi pa še rad kaj izvedel, pridi k meni, pa se bova osebno pogovorila. Na liste ti pa ne bom odgovarjal drugo, kakor Amer. Slovenec in Ave Maria in Glasilo K. S. K. J. Pa kaj ne zameri, ti Martin Panian.

Zdaj pa pozdravim vse čitatelje in čitateljice tega lista in jim voščim vsele božične praznike, ki se nam bližajo, in zdravo novo leto. Z Bogom!
Jacob Petrich.

Chicago, Ill., 1. dec. — Cenjeni mi urednik Amer. Slov! Vas prosim, da priobčite par vrstic v našem cenjenem listu A. S.

Čital sem v listu štev. 104, da si dopolnil 26. leto. Z veseljem ti tudi jaz čestitam kot nov naročnik našega lista in ti želim tudi, da bi uškal 50-letnigo. In tudi več novih naročnikov ti želim, da se naši Slovenci bolj zanimajo za list A. S., ker je najboljši list za Slovence in Slovence v Americi. To pišem jaz kot nov naročnik A. S. In to je tudi moj prvi dopis iz Chicago, ker sem jaz malo časa še naročen na list A. S.

O delavskih razmerah se bom pisal, ker je vse po starem. Kdor dela, dela; kdor je brez dela, pa ne dela. In drago je vse, da človek težko izhaja z današnjim plačo, posebno kateri ima družino.

Dalje pa prosim naročnike A. S., da se pogostoma oglašajo iz slovenskih naselbin z dopisi v našem listu Amer. Slovence.

Dalje vam naznanim, da smo imeli dne 29. nov., na Zahvalni dan sv. maša ob 9tih dopoldne. In po sv. maši pa je bil sprejem Bratovščine Najsvetejšega Imena, ki se je ustanovila za časa minulega svetega misijona v naši fari, v cerkvi sv. Štefana v Chicagi, Ill.

Dalje naznanim, da tudi štoklja se je že v drugič oglasila v zadnjem času tukaj v naši Chicagi z dvojčki in je dvakrat pustila po dve lepi deklici in so tudi vse štiri deklice pri dobrem zdravju in krepke ali čvrste.

Druzi posebnih novic nimam za zdaj. Drugič kaj več!

Tebi, vrli list, pa želim veliko novih naročnikov za prihodnje leto 1918. In pozdravljam tudi vse čitatelje A. S. in želim in voščim vsem vsele božične praznike in srečno novo leto. Pozdrav! Vaš naročnik
Frank J. Koren,
2008 Blue Island ave.

Eveleth, Minn. — Vas prosim, ako bi bilo mogoče najti malo prostora za tale dopis. Kaj dosti je naš Slovencev tu v Evelethu, a malo dopisov v našem listu. Vem pa, da je dosti čitateljev in čitateljic, ki so radovedni, kako je na Evelethu, ali so se živi tisti Slovenci in Slovenke na Evelethu ali ne, ker je tako malo slišati od njih. Zato sem se jaz namenil nekoliko pisati prav podomače, ker jaz bolj malo pišem.

Tukaj se pečamo le z železno rudo, ker delamo večinoma po rudnikih. Tukajšnji rudniki delajo še dosti dobro. Plača tudi ni preslaba. Kar se pa tiče draginje, tistega ne bom pisal, ker mislim, da je to povsod.

Morebiti je dosti čitateljev in čitateljic radovednih, kako naša cerkev napreduje. Naša cerkev prav dobro napreduje, ker je povsod dosti uspeha. Postal je lep mir med nami, ker naš častiri gospod župnik se trudi na vse načine, da se dela mir med nami in da se plačuje davek, ki je še pri cerkvi. Ako bo tako šlo, kakor gre dozdaj, bomo kmalu lahko pisali, da je cerkev brez dolga. To je čast našemu častitemu gospodu župniku Antonu Leskovicu in vsem našim faranom, ki pomagajo k velikemu napredku. Cerkev imamo veliko, tako da smo lahko po-

nosni mi Slovenci, ker naša cerkev krasi ves Eveleth. Zato nas ni sram biti katoličani, ker katoličani nismo narzandnji.

Res je, da se dobi kakšen človek med Slovenci, da bije po cerkvi in po duhovnikih, ker mu je vse na poti. Ker vidi velik napredek pri cerkvi, zato sam ne ve, kaj bi naredil, da bi ljudem pristudil cerkev in duhovnike.

Tudi mi imamo človeka, ki nekaj piše v listu Glas Naroda z dne 8. nov. 1917. Zato prosim, g. urednik, malo potrpljenja, da dam svet temu dopisniku, g. Martinu Panianu. Ti, g. Martin Panian, pometi sam svojo hišo, potem šele druge: zakaj ako boš ti druge pometal, svojo pa pustil, se ti bo toliko nabralo, da se vrat ne boš mogel odpreti. Si zastopil? Ti Martin Panian, prosim g. Matijo Pogorelca, da naj ti odgovori nekaj vprašanj: da ako ti odgovori, da boš prihodnjik, ko pride na Eveleth, vso njegovo krošnjo ur in zlatnine kupil od njega. Vidiš, že tukaj moraš nazaj besedo jemati, ki praviš takole v dopisu: "Ako, in tudi mislim, da nisem toliko težak, bom pa raje kupil kablo masla." Vidiš, M. P., že tukaj si moral sam svojo besedo pogoltniti. Zato ti jaz dam tale svet: Ako bi ti rad izvedel eno stvar ali drugo, da ti sam stopiš k župniku, ker vem, da ti bo č. gospod prav rad povedal. Vidiš, pa ti ne boče treba kupiti ur, ne zlatnine in ne masla. In tudi bolj natanko boš izvedel. Zakaj vidiš, g. Panian, to bi tebe preveč "koštalo", se mi smiliš, zakaj ure so drage, zlatnina tudi; seveda, kakor slišim, maslo je pa tudi drago, tako da tukaj narboje narediš, da greš sam k župniku, pa boš vse izvedel, kar ti je toliko veličih skrb napravlilo. Pa še, ki si tako blizu, skoraj sosed! Naj zadostuje za enkrat. Ako bi pa še rad kaj izvedel, pridi k meni, pa se bova osebno pogovorila. Na liste ti pa ne bom odgovarjal drugo, kakor Amer. Slovenec in Ave Maria in Glasilo K. S. K. J. Pa kaj ne zameri, ti Martin Panian.

Zdaj pa pozdravim vse čitatelje in čitateljice tega lista in jim voščim vsele božične praznike, ki se nam bližajo, in zdravo novo leto. Z Bogom!
Jacob Petrich.

Pittsburgh, Pa., 27. nov. 1917. — Cenjeni g. urednik! Ker sem ravno pri pošiljati naročnine, sem se namenil, da sporočim nekoliko vrstic v Vaš vse hvale vredni list "A. S."

Naznanjam žalostno novico. Dne 22. t. m. je za vedno v Gospodu zaspal naš rojak Jožef Šimčič. Pokopali smo ga včeraj, 26. nov., na pokopališču Matera Božje v Sharpsburgu. Naš nepozabni Jožef je bolehal dlje časa. Mislil, da boče poprej ozdravil, se je podal v bolnišnico. Namesto zdravja ga je dohitela prerana smrt in je zapustil to solzno dolino v najlepši dobi človeškega življenja, v 32. letu svoje starosti.

Naš ranjki Jožef je bil rojen v vasi Preloka v Beli Krajini. Še mlad fant je prišel v to deželo. Pred 8 leti se je oženil z mlado rojakinjo iz dobro znane Rahojve rodbine. Bil je priljubljen vsacemu, s katerim je imel kaj opraviti. Za svojo rojstno domovino bi bil vse žrtvoval. Zato je tudi bil nasproten ranjki ligi. Več njegovih dopisov smo čitali v našem listu, kateri so bili namenjeni v obrambo domovine. Bil je član društva Marije Device št. 33 K. S. K. J., katero mi je preskrbelo veličasten pogreb. Bodi mu lahka tuj zemlja in večna luč naj mu svetli!

Pozdrav vsem naročnikom A. S. širom Amerike. Tebi, vrli naš list Amerikanski Slovenec, želim še enkrat toliko naročnikov, kot jih imaš. Vam, g. urednik, vošči vsele božične praznike Vaš
George.

Op. ur. Hvala. Istotako mi Vam.

ZAKAJ JE BIL IVAN HRIBAR KONFINIRAN?

Slovenski Narod je objavil 24. avgusta iz dunajske "Arbeiter Zeitung":

Ena izmed številnih žrtev ropganjnjaku, katera so se pričela začetkom vojne, je bil tudi dolgoletni ljubljanski župan Ivan Hribar. Aretiran 17. avgusta 1914. je bil na podlagi prijave policijske direkcije v Ljubljani izročen deželnemu sodišču in obtožen velezdaje. Preiskava je takoj dokazala neosnovanost take obtožbe, ker pa je bil Hribar že zaprt, so ga obdržali kljub njegovim protestom in tesni cecilici za posamezne jetnike cele tri mesece, in to z motivacijo, da ne morejo najti nekakih aktov, ki so neobhodno potrebni za razjasnitev njegovega slučaja. Vse njegove prošnje, da naj dvignejo proti njemu obtožbo, ali pa naj ga puste, so ostale neuslišane. Koncem novembra je začel bruhati vsled nezadostnega zraka, svetlobe in gibanja kri tako močno, da je sodniškega zdravnika močno skrbelo in da je izjavil, da ni tu mesta zanj in da je za njegovo zdravje, da celo za rešitev njegovega življenja neobhodno potrebno, da se preseli v južne, toplejše kraje.

Vsled zdravniškega poročila so takoj našli akte, katerih prej nikakor niso mogli poiskati, in višji državni ob-

tožitelj v Gradcu je odredil, da se preiskava ustavi in Hribar izpusti.

Toda zopet ni bil svoboden, temveč je bil pod policijskim nadzorstvom in vprašali so vojaške oblasti za njih mišljenje. Odgovor je dospel čez tri tedne in se glasil, da nimajo vojaške oblasti ničesar proti temu, da se Hribar izpusti na svobodo. Hribar se je odločil, da se preseli v Barkovlje blizu Trsta, kakor mu je nasvetoval zdravnik. Misli je, da bo gotovo dobil dovoljenje od oblasti, zlasti še, ker je tedanji tržaški cesarski namestnik princ Hohenlohe izjavil, da prevzema vso odgovornost zanj. Ali Hribar ni racional z državno velemodrostjo. Ko je bil že poldrugi mesec na svobodi, kar nikakor ni škodljivo vplivalo na razvoj vojnih dogodkov, je prejel nekega dne od policijske direkcije nepričakovano poročilo od vojnega nadzornekega urada, da ga je treba v interesu nadaljnjega vojevanja takoj internirati.

Namesto da se okrepi pod milejšim podnebjem, je moral v policijski zapor, bolehaloče še vedno, in po dvamesečnem zaporu je bil poslan v mesto Abtenau na Solnograškem, ki leži 712 metrov nad morjem. To konfinacijo so dvignili šele letos koncem maja, toda

še vedno mu ne dovolijo, da bi se povrnil v Ljubljano, ker se jim zdi skoro gotovo, da je materijalno še premo- loskodovan.

Kar se tiče konfinacije same, je treba povdariti, da so bile decembra 1914 razširjene vesti, da je neki delavec, ki se je vrnil iz Verone, slišal tam, da bodo začeli tudi Italijani vojno in da bodo prišli v 14 dneh v Ljubljano, kjer bodo imenovali Hribarja za generala. Hribar je izvedel za to in takoj izjavil, da širijo to vest njegovi nasprotniki z namenom, škoditi mu, ker on ni imel nikakih zvez z Italijani.

Sedaj je policijska direkcija odkrila to tajnost: Generalni vladodržec tega "državnega dobrodelnega urada" je pred kratkem izjavil nekemu Hribarjevemu prijatelju, da je bil Hribar interniran radi možnosti, da bi ga Italijani po svojem prihodu v Ljubljano postavili za generala. Zveza je jasna in jasno je toraj tudi, odkod je vest izšla. — "Jugoslovanski Svijet".

(Iz pisma z bojišča.) Mrzaj se prežen na prav enostaven način. Kadar ga že kar prenesti ne morem, se zmišlim na Vas, preljuba tašča, in takoj sem ves v ognju.

Zdravilo zoper kašelj.

Kedar potrebujete zdravilo zoper kašelj, tedaj potrebujete dobrega. Nikoli se nebošte zmotili, če zahtevate dobro preiskušeno in učinkovito zdravilo, znano kot

Severa's Balsam for Lungs

Mr. W. Kolodziej, Chester, W. Va., nam je pisal: "Jaz priporočam vsakomur, da kupi Severova zdravila, ker so dobra, posebno Severov Balsam za pljuča. Boljših ni. Moji otroci so imeli hud kašelj in poskusili smo razna zdravila, toda vse je bilo zastoj. Ko smo pa kupili Severov Balsam za pljuča je kašelj zginil po par popitkih."

(Severov Balsam za pljuča). Ne rečite samo: "Želim nekaj za moj kašelj." Navadite se zahtevati zdravilo po njegovem polnem imenu, da se izognete nadomestev. Zadnjih 37 let je Severov Balsam za pljuča uspešno zdravil kašelj in prehlade in take bolezni, katerih prvi pojavi so kašelj, kot na pr. kašelj pri influenci, vnetju sapnika, osovskem kašlju, hripavosti in vnetju grla. Isti je izvrsten za odrasle in otroke.

Cena 25 in 50 centov. — V lekarnah vsepovsod.

Severa's Cold and Grip Tablets

(Severove Tablete zoper prehlade in hripjo) so znane, da preženejo prehlad v najkrajšem času.

Severova družinska zdravila so napredna v lekarnah vsepovsod. Zahtevajte "Severova" po njihovem polnem imenu. Če jih ne morete dobiti v domači lekarni, naročite jih naravnost od

W. F. SEVERA CO.,
Cedar Rapids, Iowa

A. Nemanich, St. Chicago Phone 2575 A. Nemanich, Jr.

A. Nemanich & Son BANK

Real Estate Insurance Loans Renting

V lastnem domu 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Sprejemamo vloge in jih obrestujemo po

3%

in jamčimo absolutno varnost.

Kupujemo in prodajamo zemljišča v mestu in na deželi.

Zavarujemo hiše in pohištva proti ognju, nevihti (tornado) ali drugi poškodbi.

Kupujemo in prodajamo, ali posojujemo denar na Steel Stocks.

Pošiljam denar na vse kraje sveta po dnevnem kurzu.

Posojujemo denar na zemljišča in hiše.

Izvršujemo terjatve in poslujemo kot administratorji, varuhi, konzervatorji ter v vseh enakih zadevah.

Večina zobozdravnikov zahteva previsoke svote za popravo zob, toda naše geslo je:

Bolje zobovje za manje stroške.

Zobe Vam pregledamo zastonj.

22 Karat zlato krona in \$5.00
ridgework vsak zob

Plates najboljšje vrste in gumija in kovine \$5.00 in višje

Zobe izderemo brez bolečin z "Vitalized Air".
Ženska strežnica vedno prisotna.
Vse delo jamčeno.

BURROWS ZOBOZDRAVNIK
D'Arcy Bldg. 2 nadstropje
Vogel Chicago in VanBuren ceste. Joliet, Ill.
Odprto vsaki dan zvečer in ob nedeljah do poldne.

Zadnja kmečka vojska.

ZGODOVINSKA POVEST IZ LETA 1573.

Spisal Avgust Šenoa. — Iz hrvaštine poslovenil L. J.

(Dalje.)
XIV.

Mračen je bil 15. dan kimovca leta 1566. Nebo je bilo zastrto z bledivi, sivimi oblaki, iz katerih je včasih pršel jesenski dež, a po rumenih in rdečih listih šume se je vlačila lena megla, v oblake so bili zaviti gorski vrhovi. V tem pustem vremenu se je premikala lena majhna četa konjenikov proti Susjedu, daleč pred njo pa gospod Tah i in Gašper Alapič. Oba sta bila odeta s temnimi plašči, oba sta gledala molče predse izpod mokrih kap, ki sta jih imela potisnjena na čelo. Na obrazih gospode, ki je bila drugače ljuta, si opazil neki tih mir, neko žalost, osebno lice grbastega Gašperja je bilo nenavadno blede. S stolpa se zasliši trobenta, grajska vrata se odpro in molče vstopi nevesela četa v grad. Jata lovskih psov prične skakati okoli gospodarja, sluge snamejo ponižno kučme in naposled prileti na dvorišče gospa Helena, črna oblečena, in z njo njeni sinovi Gabrijel, Štefan in njeni hčeri Klara Gruber iz Samobora in Marjeta Oršiška iz Slavetice. Gospa Helena je bila zelo blede in upada, njeni temni lasje so bili že močno posiveli, iz črnih oči ji je sevala žalost, strah in nepokoj. Tari mahne z roko ženi in otrokom, razjaša konja in poljubi molče celo rodbino, za njim pa pozdravi gospo tudi Gašper. Neka plahost, neka groza se je lotila sre vseh, dokler ni stopila cela družba v grajsko dvorano. Tu odzvameta očetu in gostu sinova orožje in plašče. Tah i se ozre po starih slikah, ki so visle po temnih stenah palače, zavzdihne, pogladi z roko kodravo brado in reče: "Hvala Bogu, da sem zopet na svojem domu," in stisnivi obe roki svoje zvene nadaljuje: "Pozdravljena žena, po zdravljeni otroci moji! Dolgo me ni bilo in mislil sem že, da se ne bomo nikdar več videli, ker nas je zadelo prav nemilo zla usoda in si še nisimo opomogli. Si-li prejela moje pismo iz Kanije?" konča Tah i in sede na klopi. "Sem, gospod moj," odvrne Helena in solze ji stopijo v oči.

"Napisal sem ti ondi vse o krvavem dnevu sedmega kimovca, o sigetskem (Siget je bila trdnjava na Ogrskem, severno od Drave; junaško jo je leta 1566. branil največji hrvaški junak Nikolaj Zrinjski.) nesreči in o junaški smrti tvojega brata Nikolaja. Nikolaj poslednja leta ni bil moj prijatelj, škodoval je mnogo meni in tebi, a zdaj je že v večnosti; branil se je junaško, junaško je umrl in vreden je hvale, a oni, ki so ga zapustili v svoji neumnosti, ki me niso hoteli poslušati, naj — toda ne maram govoriti dalje o tem, boli me glava — ako hočete vedeti natančneje, vam več pove naš gost gospod Alapič; ta je vse videl na svoje lastne oči in komaj odnesel zdravo kožo, ker je bil že v turških krempljih." "Da, bil sem," vzdihne nekako čmerno Alapič, "pripovedoval vam bom, plemenita gospa, vse natančno, ko si malo poravnaj polomljena rebra. Prišel sem namreč, da veste, k tem prokletim nevernikom proti svoji volji na hrano in stanovanje, ki si mo samo zato dali svobodo, ker sem se bil preoblekel v navadnega vojaka. Ako bi bili vedeli, da sem jaz tisti človek, ki jim je pri Šiklošu tako kruto razbijal po bučah, bi mi na moje vero ne stala več glava na ramenih. Vse vam bom pripovedoval, a sedaj, za Boga, ne morem. Jezen sem, da vse poka v meni, po kaki neumnosti smo izgubili Siget in vašega brata — a tam okoli Jurija (Raab, trdnjava na Ogrskem blizu Komorna) pa se je mešala in gnjetla kraljeva vojska. A zastoj je sedaj vse tamljanje, Bog je tako hotel. Upajmo boljših časov."

Gospa Helena je poslušala vse to z mirnim ocesom, toda debele so ji kapale iz oči, pri zadnjih besedah Alapičevih pa ji zalijejo solze obraz, da zajeca:

"Brat mi je bil — brat! Recite in naštevajte, kar vam drago, on je bil Zrinjski, večji, slavnejši, kakor vsi drugi — on ni zaslužil tako grozne smrti. Naj upamo boljših časov? Čemu? Brata so odsekali neverniki glavo, ker je bil junak, a mojega sina Mihajla so zaslužili Turki v Krajini, in Bog ve, kaj se bo godilo z njim. Franjo! Franjo! Si se spomnil svojega sina, svoje krvi? Franjo! Glej, izgubila sem brata, ne dopusti, da izgubim tudi sina."

"Ne skrbi za sina," reče Tah i mirno, "vem, kje je — v Banjaluki. V svoji knjižki imam vjeta dve turški paši, in ako mi pridejo pisma o zameni, osvobodim kralja sina. Pripravi se na potovanje za nekaj dni. Pisal sem že Nikolajevi vdovi in sinovom. Prišla bo v Čakovce. Tam bo ležala nekaj časa na mrtvaškem odru glava tvojega brata Nikolaja; Turki so jo namreč prnili generalu Salmu. Blagoslovili jo bodo v cerkvi sv. Jurija, a mi jo bode-

mo položili v družinsko rakev pri sv. Heleni."

Gospod Alapič se pokloni gospoj in se napoti v svojo sobo, a tudi Tah i gre, da se odpočije od napornega pota, a še bolj od onih krvavih dni, ki so videli padeč sigetske trdnjave in smrt junaka Nikolaja Zrinjskega. Težke so bile njegove sanje; Tah i je upal, da bodo sladke — toda ves ta napor, vse prestale muke niso zamorile v njem krvavih spominov. Sanjal je in videl v snu prikazen — Arlandovo Doro, kako vodi za roko bledega mrtveca; z ustli mu teče rdeča kri, srepo zre v oprtim očmi v Tah i in šepče obupno: "Vode! Vode! Duhovnika! Duhovnika!"

Molče so potekali dnevi na Susjedu. Gospa Helena se je pripravljala plaka- joča na pot, Tah i je ni hotel vznemir- jati. Sedec z Gašperjem pri vrču ru- nega vinca je skušal odgnati vse ne- ljube skrbi preteklosti, vse temne slut- nje bodočnosti. Nekega dne reče:

"Gospod Gašper, veruj mi, da sem sit solza; samo, da še opravimo cere- monije za Nikolajovo glavo in da pre- vdariamo, kako bo na našem domu. Sreča mi dobro kaže. Ko sem bil v kraljevem tabornu v Rabu, sem dobil s pomočjo Batorja in drugih prijateljev z zvijačo od cesarja Maksa darovno listino, potem sem izmaknil advokatu Ambrožu važne listine; zaradi teh bi Ambrožu važne listine; zaradi teh bi me bil lahko prijel pred sodiščem. In, govorniva resnico, Nikolajeva smrt mi je dobro došla. Bil je moj nasprotnik, na njegovi strani so stali vse moji so- vrazniki. Zrinjski je bil slaven in bo- gat, imel je prijatelje na dvoru in je lahko mešal banu račune. Nikolaj je padel, ban ima zvezane roke, jaz imam listine, naša stranka je močnejša, ko sploh kedaj prej, moja družina ugled- nejša, in sicer — čudno — ravno radi tega, ker je moja žena sestra sigetske- ga junaka, ki ga slavi ves svet, a Ni- kolajevi sinovi so še otroci. Zato, gospod Alapič, željno pričakujem bana Petra. Se-li kmalu vrne?"

"Ne vem dobro," odvrne Gašper, "Ako bo kralj odločil, da se razpusti vojska, bo izročil ban poveljstvo knezu Franju Slunjskemu, sam bo pa pohitel s svojo sestro in hčerko Anko na Ogr- sko, da obhajajo poroko z Držfijem. Vem, da bo preteklo še mesec dni, predno se povrnejo, a vsekakor mi bo v pismu naznanil svoj prihod v Zagreb. Lahko torej pričakujemo ondi mojega svaka, ker je čas kritičen in se nudi priložnost, da uredimo posestvo po- polnoma po svoji volji in želji."

Deset dni po tem pogovoru so odšli gospodarji susjedgradski v Čakovec, gospodar vukovinski pa se je napotil v sobico Agate, brkate krčmarice za- grebske, da si ondi ozdravi rane, ki mu jih je prizadajalo turško robstvo.

Gospod Gašper je slabo štel dneve in ni zapazil, da jih je minulo že tri- deset in da je že popadalo listje z dre- vja. Nekega popoldne mu prinese ba- nov sel pismo, v katerem mu naznanja sestra, da se ban vrača od hčerinega ženitovanja in da dojde v štirih dneh v Zagreb. Gospod Gašper napiše na ovoj pisma: "Na znanje plemenitemu gospodu Ferencu Tahu," in odpravi sela dalje na Susjed. Čez nekaj dni pride gospod Tah i z gospo Heleno v Zagreb in se nastani v banovi hiši. Mine nedelja, a o banu Petru še ni nobenega glasu. Taha zaskrbi neko- liko, a Gašper ga potolaži:

"Ne ubijajte si glave, mogočni gos- pod, na poti v Zagreb se nahaja pol- no velikaških postaj in moj gospod svak se je malo pozabaval kje v gostih. Saj veste, kako je to pri nas v navadi." Tah i se po tej tolažbi nekoliko umi- ri in obišče drugega dne s svojo ženo vinograd gospoda kanonika Štefana Svetiča v Bukovcu, kjer se je radoval v družbi odličnih gostov do pozne no- či. Tudi gospod Gašper je bil povab- len na to veselico, a se je opravičil, da ni danes za družino, ker ga silno boli glava, ter je rajši zdravil svojo bolezen v prijazni sobici krčmarice Agate. Zna- naj se je bilo že stemnilo, toda Gaš- per n idosti povpraševal, je-li svetlo ali temno, ampak se brizgal samo za si- jaj starega vina in zgovornost krčma- rice Agate. Ravno je pričel pripove- dovati, kako so kruto ravnali z njim Turki v vjetništvu, kar pomoli nena- doma banov vratar glavo skozi okno in zakliče:

"Pridite v imenu božjem hitro do- mov, plemeniti gospod!" Zapazivši blede lice slugino, se Gaš- per prestraši, prevrne vrc na mizi, a ne menec se za to pohiti z brzimi ko- raki v banovo hišo. Hišna vrata so bila odprta na stežaj. Na dvorišču sta stala dva vozova, a nikjer ni bilo žive duše. Gašper hiti po stopnicah. Na hodniku je bila zbrana cela truma po- slov, ki so plakali in žalovali. S komol- ci se prerine Gašper skozi nje, stopi v sobo, pogleda — in ostrmi. Sredi velike dvorane je stala na sredni mrtva-

ška krsta, čez katero se je nagibala črnooblečena žena — banica. Roke je imela sklenjene, čelo ji je počivalo na krsti, in med zamolklim ječanjem se je slisal včasih obupen vzklík:

"Joj! Joj! Peter, moj soprog!" "Barbara! Kaj je, za Boga?" vzklík- ne Alapič, priskočivši k sestri.

Na bratov glas se banica vzdrami, skoči kvišku, vrže se Gašperju na prsi in zavpije:

"Brat! Brat! Mrtev je, mrtev! A jaz sem vdova, uboga vdova!"

Gašper pelje sestro k stolu, kjer se je plakajoč vsedla in z objokanimi oč- mi gledala predse. Molče je stal po- leg nje brat in gledal v slabi plamen voščene sveče, ki je brlela na mizi in obsevala z rumeno svetlobo mrtvaško krsto. Na dvorišču zaropče voz. Čez nekaj minut se pojavi na pragu Tah i in gospa Helena.

"Je-li mogoče?" zavpije Helena in- poleti k prijateljici. Tah i obstane na pragu, pobledivši na smrt, in klone glavo.

"Ako je mogoče?" vzdihne banica in dvigne glavo, "ako je mogoče? Res- nica je, grozna, strašna resnica. Na, v tej krsti leži ban Peter mrtev, moj mož mrtev, moj mož! Gorje!" In vdova si pokrije obraz z rokama.

"A kako se je to zgodilo?" vpraša Tah i prestrašen.

Banica položi roki na mizo, dvigne glavo in prične s stokajočim glasom:

"Svabno smo bili srečno končali. Pri- šel je čas, da bi se vrnili. Ko se pelje- mo po ravnini, nas zaloti ljuta, nemila, nevihta. Peter zmeče name vso oble- ko, kar sva jo imela seboj, a on je se- del na vozu v suknji. Karala sem ga radi te lahkomišelnosti, a on se mi nasmeje. Pozno ponoči prispemo do Čakovca. Gremo v prenočišče. Napi- sala sem pismo Gašperju, nato pa začela Peter tožiti, da ga bode. Vleče se. Glava mu je bila vroča kakor za- beljeno železo. Prične se mu blesti. Prestrašena pošljem po zdravnika Zrinjskega. A bilo je prepozno. Čez tri ure je izdihnil in evo ga tu — o! Mrtev! Gorje, mrtev! Oh, ali sem za- služila to od njega?"

"Gospod Tah i," reče polglasno Gaš- per, pristopivši h gospodarju susje- gradskemu, "prosim vas, stojte nam v tem strašnem času ob strani."

"Jaz?" zamrmra Tah i, "jaz moram sam iskati pomoči. Ban Peter Erdedi je mrtev, moji računi so prekritizani. Kaj bo sedaj?"

Gašper odvede banico v spalnico. Tah i in Helena sta ostala sama pri kr- sti. Tedaj pristopi Helena in položi roko na ramo svojega moža.

"Gospod Franjo," reče tiho, "ni-li ta krsta za naju prst božji?"

A Tah i se ljuto raztogoti in odgo- vori:

"Gospa Helena, zdi se mi, da govori iz vas zopet oni prokleti brdovski pop, "Memento mori!" (Spominjaj se, da boš umrl!) se zasliši v tem hipu od vrat zvišljen glas. Vstopi duhovnik majhne postave, z dolgo črno brado — škof Jurij Draškovič. "Do mojih ušes je prišla žalostna vest, da je dopadlo Vsemogočnemu vzeti v te musodepol- nem času življenje poglavarju kralje- vine. Prišel sem, da obiščem te dvore žalosti in da pomolim za dušo pokoj- nikovo."

Draškovič poklekne pred krsto in prične glasno moliti, in ko izusti raz- ločno in glasno besedico "Amen", zgra- bi Ferenc Taha nekaj za srce.

XV.

Medtem ko se je razlegal nad me- stom Zagrebom žalostni glas zvonov, ki so naznanjali, da je kraljevina izgu- bila bana, sta sedela v brdovskem žu- pnišču dva človeka, domači župnik Ivan Babič in svetni človek, visok, lepe ra- sti, bistrih, rjavih oči, iskrenega, zdra- vega lica in dolgih brk. To je bil gos- pod tefan Grdak iz Filetinca, plemič križevski, poslan od kraljeve svetlosti.

"Hvala vam, častiti gospod," reče plemič duhovniku, "za pojasnila, ki ste mi jih dali. Kraljeva svetlost me je poslala nalašč, da oskrbujem v imenu kraljeve blagajne Heningovičino polo- vič posestva, dokler se ne konča prav- da. Prav nič ne dvomim, da gospa Uršula zmaga vsaj polovico, ker je na- posled to njena dedščina in se je Tah i polastil tega po krivici. Tudi na dvo- ru vedo, da je ta gospod vrhovni ko- njar divjak brez para in bojim se že tudi sedaj jaz, dasiravno je kralj ne- koliko pravičnejši od svojih lakomnih svetovalcev, ki jih je znal gospod Tah i podkupiti. Da govorim resnico, prav- zaprav niso niti marali, da bi država začasno oskrbovala Heningovičino po- lovico, češ, da se je bati krvi. Mogoče, ali cesarska blagajna rada pobira zla- te dohodke in rada kaj oskrbuje, ker nima v svoji mošnji nikoli denarja. Nobenega znanca nisem imel v tem kraju, razun vas, ki vas poznam že od mladih nog kot poštenjaka. Zato sem prišel k vam po pojasnila; prosim vas, da mi pomagate pri tem težavnem po- slu, ker imam nalogo, da napravim v tem morebiti kratkem času svojega bi- vanja zopet red, ki, kakor čujem, pod Tahom ne cvete."

"Zalilob da ne," potrdi župnik, "Bog mi je priča, da vam, gospod Štefan, ni- sem govoril več, kakor je res, in hvala Bogu, da ste prišli, ker bo Tah i moral kraljevega človeka poslušati." "Ne vem, če ga bo," odmajne Grdak

z glavo; "ko sem prišel jutraj na Sus- jed ter se izkazal s kraljevim pismom, mi prično Tahovi posli že prvi hip me- tati polena pod noge; Peter Petričević mi ni dal ključev, vsi so se me ogibali, a jaz sem stal, Bog mi odpusti, kakor grešnik pod vesali. A gospoda se, je zmotila. Grdak se ne pusti od gospe- de voditi za nos. Jaz ne odjenjam in hodim po ravni poti."

"Tako je tudi prav, gospod Štefan, in to je edini pot, da si pridobite ugleda. Priporočam vam posebno ta siro- mašni narod, ki poti pod Tahom krva- vi pot. Pri svojem poštenju in prisegi vam povem, da take grozovitosti še ni videl človek, kakršno uganja Tah i s kmeti. Naposled so sicer malone vsi velikaši nasilni, to jim je menda v krvi, toda Tah i je tak, kakor da se ga ni pri- jel sveti križ, kakor da ima v svojih prsih kamen mesto srca. Kaj sem jaz vse skušil! Mrzi me, ker se vmešavam v njegove posle, toda duhovnik sem, moram, kdo naj brani čredo pred vol- kom, ako ne pastir? Ponižal sem se ra- di ljudstva ne samo enkrat. Jaz sem izpovednik gospe Helene Tahove in sem ji večkrat govoril in jo tudi grajal: Helena ima, dasiravno je tudi ona-cela divjakinja, srce in zdi se mi, da se mo- je grajanje prijemlje pomalec njenega srca, ali Ferenc Tah i je zver in celi kraj ga proklinja. Kar sem živ, še ni- sem videl takega grozovičeta, ki mu je največja slast, da muči do smrti ubogi narod. Pravil sem vam o Mogajicu, o Štefanu, o Šabovem in o drugih zločin- nih, a to še ni niti polovica. Kmet je vedno v skrbeh za svojo ubogo lastni- no, ker Tah i prežene kar polovico vsi- od posestva in obdrži zemljo zase ali pa jo daruje svojim hudobnim slugam. Davek je proti postavi povišal za polo- vico; na vsakem posestvu je postavil vesal in pravi, da mu ne tekne obed, ako ne vidi, da se guga kak "kmečki pes" na vesalih. Skratka, tu ni sodi- šča, ni zakona, ni duše, ni Boga! Naš narod nima hudobnega srca, a ima ki- pečo kri, naš narod je nezaupljiv, ker vidi, da so gospodje, ki so mu postavl- jeni za poglavarje, volkovi in hujski ko Turki, da oni, ki bi morali biti vzor narodu in ga ljubiti, gazijo vse, kar je svetega. Je-li potem čudno, ako pos- tane narod zver in bojim se, da bo katerega izmed teh bolela glava, ako se tleča mrznja ne pogasi z blagohot- nim postopanjem."

"Tudi jaz sem plemič," odvrne Gr- dak, "toda moja zibel ni tekla v visoki, zidani dvorani, ampak pod leseno ple- miško streho. Zaklinjam se vam, ča- stiti gospod, da bom branil ta bedni narod, ki je ustvarjen po podobi božji, kakor mi."

"Bog vam povrni," reče Babič.

"Povejte mi, kakšni so Gregorijan- ci?" vpraša Grdak.

"Gregorijanci? Ej, Ambrož je po- šten človek, stara hrvaška kri. Toda Štepu ne verujem. Tudi on se pril- zuje kmetom, toda, ako nadvlada, bo tudi on obesal kmete, kakor Tah i. To je besen človek, ki bo spravil tudi svo- jo dobro ženo v grob."

"Zaupajte mi," konča Grdak, "kar sem rekel, bom držal. Ukrotil bom gospoda Ferencu, jaz ali on."

"Bog daj!" konča župnik.

XVI.

Gospod Tah i je počastil danes gos- poda podbana Ivana Forčića, ki je rad zahajal v goste pod gosposki krov, kar si lahko opazil na prvi pogled na veli- kem trebuhu in rdečem nosu. Pod- ban se je silno potil za obilno mizo ter si neprestano otiral z nosa znoj. Za mizo sta sedela oba gospoda in se me- nila o državnih poslih, a gospa Helena ju je poslušala sedec zraven ognjišča, odeta z mehkim plaščem. Lice je imela blede in upadlo; stiskajoč ustnice je gledala pred-se s sklonjeno glavo, a v punčici očesa ji je vzplamtel včasih on mrzlični plamen, ki je znamenje skorajšnje smrti.

"Naj lajajo," vzdikne Tah i po kon- čanem obedu s smehom, "naj vpijejo, jaz bom delal, kar je meni drago. Zemljo morajo poljubiti pred menoj ti kmečki psi in mir bo. Ako jih je Heningovica krotila z bičem, jih bom jaz s škorpjoni. Vem, da so besni, vem, da po celem okraju vre, toda, ali nisem vrhovni konjar? Se bom pač raz umel na to in ukrotil to beraško ži- vino?"

"Optime, spectabilis domine," (Prav dobro, spoštovani gospod.) se nasme- hne podban in male pijane oči se mu zasvetijo kakor jazbecu. "Da, ško- škorpjoni! Tega jim je treba, tega! Ali nismo mi gospodje?"

"Iz kraljevske kancelije so mi po- slali na vrat tega lopova Grdaka, ki mi hodi po hiši kakor jež. Le naj! Bom že podkuril temu ogleduhu, da bo pobeignil od same glavoboli in po- brigati se hočem, da me reši moj po- žunski prijatelj te kuge."

"Optime dixisti!" (Prav dobro si povedal.) se nasmeje pijani podban.

"No, amicissime frater," (predragi brat) vpraša Tah i, "si-li čul, kdo po- stane ban?"

"Ni — nič," zajeclja Forčić.

"Vsak dan se čujejo drugi glasovi. Sedaj go govori o tem, sedaj o onem; ti novi bani rastejo čez noč kakor go- be. Zvedel sem v Požunu, da so kral- jevi svetovalci tega mnenja, da bo imenovan ali stari Alapič ali pa Matej Keglevič, in tako bo tudi."

"In to bi bilo tudi dobro. Ta dva sta naša."

"Vsak dan," nadaljuje Tah i, "priča- kujem pisma od gospoda Batorja, ki mi bo vsekakor naznanil, kaj da imamo upati."

(Dalje prih.)

A: "Ko smo bili letos z našo ladjo v Braziliji, lovili smo —"

B: "Gotovo morske some?"

A: "Ne, ne, iste imeli smo za — vado."

Marko Belaich, Valentín Fajnik, Jr.
DALMATINSKI
BILLIARDS AND POOL ROOM
Mehke pižaje in smodke.
205 Indiana St. :: Joliet, Illinois.

Bratje Slovenci in Hrvati! Posetite brate Dalmatince v moji poslovnici, kjer najdete mnogo zdrave zabave, razvedrila in okrepčila.
VSI DOBRODOŠLI!

Andrej Stirn
SLOVENSKI ČREVLJAR.
Popravljam moške, ženske in otroške ČEVLJE.
1011 N. Chicago Str., Joliet, Illinois.

Frank Bambich
TRGOVEC Z ZLATNINO
1107½ N. Hickory St., Joliet.
Se priporoča rojakom, če potrebujejo kak kos zlatnine, bodisi uro, verižico, prstane ali sploh kar spada v zlatninsko trgovino.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.
Primeni dobite vsako reč 20 odst. ceneje kot kerkoli drugje. Prodajem samo jamčno blago. Popravljam vse vrste ameriškanske in starokraj- ske ure in zlatnino za vsake delo ja niti niti.
SLOVENCI in HRVATI po celi Ameriki.
Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pi- šite meni kaj bi radi pa vam pošlém cen- no. Vsaka reč vas košta 20 odst. cene- je, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH
901 N. Hickory St JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREGOJ.
Chicago telefon 50, N. W. telefon 215

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts

Slovenska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fine kavi- fornijsko vino, dobro žganje in trideset najboljših smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki pregoj.

HANSEN & PETERSEN CO.
503 CASS STREET, JOLIET, ILLS.

Barve STENSKI PAPIR
Richardson 5 let garantirana barva, galon \$1.85.
Calcimine vseh barv, 40 in 45c zavoj.
Varniži, stains, olje, trepetin, ščetke, tudi steklo in drugo blago ceneje kot drugje v Jolietu.
Blago pripeljeva na vaš dom.

JOHN MARTIN, SODNIK
(Justice of the Peace)
Kadar imate kaj posla na sodišču ali vložite tožbo zoper koga, ali hočete iztirjati dolg, oglasite se pri meni, ker z mano lahko govorite v materinem jeziku.
Uradne ure: jutro od 8.—12. Popol- od 1.30—5. Zvečer po dogovoru.
Urad imam na:
321 JEFFERSON STREET,
(nasproti Court House), Joliet, Illa.

Marko Belaich, Valentín Fajnik, Jr.
DALMATINSKI
BILLIARDS AND POOL ROOM
Mehke pižaje in smodke.
205 Indiana St. :: Joliet, Illinois.

Andrej Stirn
SLOVENSKI ČREVLJAR.
Popravljam moške, ženske in otroške ČEVLJE.
1011 N. Chicago Str., Joliet, Illinois.

Frank Bambich
TRGOVEC Z ZLATNINO
1107½ N. Hickory St., Joliet.
Se priporoča rojakom, če potrebujejo kak kos zlatnine, bodisi uro, verižico, prstane ali sploh kar spada v zlatninsko trgovino.

Prodajem vse vrste URE in ZLATNINO.
Primeni dobite vsako reč 20 odst. ceneje kot kerkoli drugje. Prodajem samo jamčno blago. Popravljam vse vrste ameriškanske in starokraj- ske ure in zlatnino za vsake delo ja niti niti.
SLOVENCI in HRVATI po celi Ameriki.
Ako rabite dobro Uro ali drugo reč, pi- šite meni kaj bi radi pa vam pošlém cen- no. Vsaka reč vas košta 20 odst. cene- je, kot bi plačali drugje.

JOS. SPOLARICH
901 N. Hickory St JOLIET, ILL.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street, JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši CEMENT, AF NO, ZMET KAMEN, OPEKO, VODOTOČNE ŽLEBOVE, ter vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREGOJ.
Chicago telefon 50, N. W. telefon 215

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sts

Slovenska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIŽI
...Gostilničar...
Točim vedno sveže pivo, fine kavi- fornijsko vino, dobro žganje in trideset najboljših smodke.
Prodajam tudi trdi in mehki pregoj.

HANSEN & PETERSEN CO.
503 CASS STREET, JOLIET, ILLS.

Barve STENSKI PAPIR
Richardson 5 let garantirana barva, galon \$1.85.
Calcimine vseh barv, 40 in 45c zavoj.
Varniži, stains, olje, trepetin, ščetke, tudi steklo in drugo blago ceneje kot drugje v Jolietu.
Blago pripeljeva na vaš dom.

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen 1. 1891.

Prvi, naj večji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkop. l. 1899. v lastnem domu, 1006 N. Chicago St. Joliet, Illinois. Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:

- Za Združene države na leto.....\$2.00
- Za Združene države za pol leta.....\$1.00
- Za Evropo na leto.....\$3.00
- Za Evropo za pol leta.....\$1.50
- Za Evropo za četrto leta.....\$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljke naj se pošiljajo na: AMERIKANSKI SLOVENC, Joliet, Illinois.

Pri spremembi bivališča prosimo naročnike, da nam natančno naznanijo POLEG NOVEGA TUDI STARI NASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziramo.

Rekopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENC Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899.

Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

9. dec.	Nedelja	Sir, šk., Valerija.
10. "	Ponedeljek	Evallia, muč.
11. "	Torek	Damaz, papež.
12. "	Sreda	Sinezij, muč.
13. "	Četrtek	Lucija, dev. m.
14. "	Petek	Spiridon, šk.
15. "	Sobota	Jarneje, škof.

DRUGA ADVENTNA NEDELJA.

Predno so bile postavljene gore, predno je bila narejena zemlja in svet; od vekomaj do vekomaj si Ti, Bog. — Ps. XXXIX. 2.

Beseda je postala meso, da bi nas odrešil, povzdignil človeško naravo, jo storil enako Božji in tako človeka postavil na desnico Svojega očeta. Njegova ljubezen do ljudi je bila tako velika, da je pokazal svojo Božjo naravo o raznih prilikah. Le Bog Sam in ljudje, katerim je dal Svojo moč, delajo lahko stvari, o katerih beremo v sv. pismu: Slepí spregledujejo, hromi hodijo, govabí se očičujejo, glubi slišijo in mrtvi vstajajo.

Bog se ni nikoli začel. On je vedno bil, Bog je, Bog bo zmiraj.

Bil je čas, če smemo o času govoriti, ko solnce ni sijalo na nebu, ko ni bilo dneva ne noči, ko ni bilo živega bitja na zemlji, ko ni noben angel gledal v obličje Božje, ko ni bilo nebes in ne zemlje; nikoli pa ni bilo časa, da ne bi bilo Boga. Bog bo zmiraj. Tudi angeli in naše duše bodo zmiraj, pa le zavoljo Boga. Bog je vstvaril angelle in nas. Večnost je Njegova narava.

Pri Bogu ni preteklosti, giti prihodnosti. Mi živimo samo od trenutka do trenutka. Trenutki, katere smo že preživeli, so že pretekli, kateri pa šele pridejo, niso še naši. Naše življenje so samo delci, trenotek za trenotkom. Naše življenje ni podobno Božjemu, kjer ni preteklosti, niti prihodnosti. Naše življenje je podobno studencu; kaplja sledi kaplji, a stalnega ničesar. Večnost je podobna morju, kamor se stekajo vse vode. Ker naše življenje sestoji iz samih delov, je lahko merimo z leti in dnevi. Večnost se ne da meriti, ker ne sestoji iz delov. Tisoče in tisoče valov se zaletava ob skalo, a ta se ne gane. Tako tudi Bog gleda iz večnosti na leta in stoletja, katere zginjavajo, sam pa se ne gane.

Kako nesparten je človek, kateri gleda, kako si bo pridobil ugled in čast pri ljudeh, pozabi pa na prijateljevo Božje. Večnost Božja nas spodbuja, da zaupamo v Njega. Na svetu ni ničesar, ča kar bi se mogli zanašati. Vse bo izginito. Le eden je večni, le v Njega zaupajmo. Bog pa ni samo večni, ampak tudi

nespremenljiv. Ne spreminja se Njegova narava, ne Njegove popolnosti. Če bi se Bog mogel spreminjati, bi ne bil popoln, ker bi se mu lahko nekaj dodalo ali nekaj odvzelo.

Bog ne spreminja svojih določb, ker bi to pokazalo, da nima trdnega sklepa ali pa, da ne ve vsega, kar se lahko zgodi.

Če Bog sovraži človeka, ker je storil greh, kogar je preje ljubil, zato se ni Bog spremenil, ampak človek. Bog ljubi vse dobro in sovraži vse hudo; zato ljubi človeka, dokler je v posvečujoči milosti, sovraži pa greh na njem. Bog je podoben ogledalu. Če se lep in snažen človek postavi pred ogledalo, bo ogledalo pokazalo lepo sliko. Če se pa človek vmaže in zanemari, bo ravno isto ogledalo pokazalo grdo sliko, brez da bi se ogledalo spremenilo. Človek ljubi svojega prijatelja. Pride pa drugi in očrni tega prijatelja. Sedaj se nam vidi ta prijatelj čisto drugače. Kakor se nam je preje videl dober, tako se nam zdi sedaj slab, četudi se ni spremenil. Solčna luč se ne spreminja in vendar se nam zdi vedno različna. Sv. Avguštin pravi: Solnce vpliva blagodejno na zdravo oko, škoduje pa bolnemu; vendar pa je solčna luč ravnoista.

Res je, da je Bog vstvaril vse stvari ob času. Pri tem pa se ni spremenil. Njegovi sklepi so bili večni. Ko se je Sin Božji včlovečil, se Bog ni spremenil. Spremenila se je le človeška narava, ne Božja.

Bog je vedno bil, je in bo vselej, vedno isti, nespremenljiv. Lahko bi bil vstvaril tisočkrat svetelje angelle, pa bi zato ne bil nič bolj srečen. Podobno je solncu, ki ni nič svetlejši, če osvetljuje le eno stvar ali pa vse, kar je na svetu.

Čemu se toraj boriti za stvari, ki zginijo, kakor dim. Vsaka stvar ima le trenutke. Tudi mi smo določeni, da se bomo otresli trenutkov, časa in spremembe. Skušajmo se prikupiti Njemu, Čegar slaba podoba smo. Kdor je v grehu ne more v nebesa. Bog se ne spremeni, zato se moramo mi. To spoznamo s svojim razumom. A kdo ne ve, da se človeško meso bojuje proti umu. Bodimo neomahljivi v tem boju. Bog sovraži neustanovitnost. "Bodi zvest do smrti in dal ti bom krono življenja," pravi sv. Janez v skrivnem razodetju. Bog je večni; po Njem hrepenimo. Bog je nespremenljiv; ne skušajmo toraj priti v nebesa, razven s pripomočki, katere nam On daje.

REV. J. PLAZNIK.

KAJ NAS UČI NARAVA.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

ČETRTO POGlavJE.

Človek, stvar, katero Bog ljubi in za katero skrbi, je deločen za večno veselje na drugem svetu.

(Nadaljevanje.)

Bog je milostno hotel človeka povzdigniti v nadnaraven red in ga določil za nadnaraven namen; zato je Božje razodetje neobhodno potrebno. Brez nadnaravnega razodetja ni mogoče dopasti Bogu. Kdor misli, da bo shajal brez resnice, katere je Bog razodel, je bolan na umu. Luč, katero nam more dati naš razum sam v primeri z Božjim razodetjem, je podobna kresnici v primeri s solnčno svetlobo.

Teško si predočujemo, koliko dobrega napravi Božje razodetje. Kaj bi bilo, če bi zginile vse tolažljive resnice naenkrat z našega razuma. Četudi lahko vživamo vso svetno znanost in skušnjo narodov, kateri so živeli pred nami, če bi zginil vpliv starega in novega zakona, padli bi v isto moralno prepast, v kateri se je nahajal poganski rim. Vsaka hudobija bi kmalu zopet imela svojega zaščitnika. Potrebujemo Božjega razodetja, ne moremo shajati brez njega. Največje moške so porabili veliko svojega časa v to, da so premišljevali večne resnice. Radi primerjajo luč razuma z lunino svetlobo in nadnaravno razodetje s solncem. Če bi "luna" zastrla "solnce", če bi se človeški razum postavil med človeka in véro, se bo človek znašel v moralni in umnostni temi, ne bo znal več živeti, kakor žive "otroci luči".

Katoliška cerkev je bila vedno zvesta varuhinja, trdna braniteljica in nezmojljiva razlagalka največjega daru, katerega je Bog dal človeku. Oblast ima od Jezusa Kristusa, Sinu Božjega, učiti in razlagati Božje razodetje vsem ljudem in v vseh časih. Zato pošilja svoje duhovnike "po celem svetu", pridigovaje evangelij vsemu stvarstvu. Kaj učita evangelij o početku in cilju. Kaj nam pove o razmerju med Bogom in človekom, med človekom in Bogom?

Apostol narodov zaključil svoje pismo Rimljanom, v katerem slavi modrost Božjo takole: "Po njem, z Njim in v Njem so vse stvari; Njemu slava na veke!" V tem kratkem stavku zveemo začetek in cilj vsega. Te besede, katere so zapisane po Božjem navdihu, rešijo uganko o vesoljstvu. Kakor je vseh vstvarjenih rečij začetnik Bog, tako tudi vse stvari vodijo k Bogu. Če človek opazuje mnogoštevilno stvarstvo, bodisi kot posamezne stvari, ali eno skupino, mora vzklikniti s svetim Pavlom: "Po Bogu, z Bogom

in v Bogu so vse stvari; Njemu slava na veke."

Kakšno lepoto najdemo v prvih, katere tvorijo rudninsko kraljestvo! Vsaka vrsta peska, kamenja, skal, školk in prsti daje dovolj gradiva za proučavanje in občudovanje. Korali, kristali, biseri in dragi kamenji imajo svojo posebno lepoto in privlačnost. En sam pesek je zanimiv za človek, kateri se zanima za mineralogijo. V njem lahko opazi sled neskončno popolnega in ljubečega Boga, kateri je vstvaril vse nežive stvari in jih tako razdelil po svetu, da podpirajo rastlinsko in živalsko življenje. Čim globlje kdo proučuje rudnistvo, tem boljše bo prepričan, da je rudnistvo vstvarjeno zato, da služi popolnejšemu stvarstvu.

Tudi površen opazovalec narave lahko sprevidi, da je Bog namenil rudnistvo v hrano rastlinskemu kraljestvu. In kaka čuda vidimo tukaj! Celo zemljo vidimo odeto in okrašeno s tisoči različnih vrst cvetic, grmovja in drevja. Najmanjša rastlina izmed omenjenih kaže nezmerno lepoto. Če opazujemo travo ali ene mogočne smreke v Mariposa Grove v Californiji, malo mačeho ob potu ali razleziyo s svojimi cvetovi s sedem do osem čevljev v primeri, vsaka rastlina kaže veličastnost, lepoto in modrost Stvarnikovo. Uči nas, da "po Bogu, z Bogom in v Bogu so vse reči."

Raziskovalec Mungo Park je pred leti potoval po Afriki. Napadli so ga roparji in pustili brez vsega, da bi umrl lakote. Ko je zgubil že skoro vse upanje, je opazil mah na skali, katero je obevalo solnce. Pri tem pogledu je začel premišljevat: "Ali zamore to Bitje, katero je vsadilo, namakalo in izpopolnilo to malo rastlino na tem skitem kraju sveta, to stvar, katera se zdi tako malo vredna, gladata brezbržno na trpljenje tega stvarstva, katero je vstvaril po svoji podobi?" Gotovo ne! "Take misli," nadaljuje raziskovalec, "mi ne dovolijo, da bi obupal. Vstal sem in nisem se brigal niti za lakoto in utrujenost, potoval sem naprej v nadi, da je pomoč blizu. Tudi se nisem zmotil. Isti Stvarnik, kateri skrbi za hrano tej rastlini, katera raste na skali, skrbi tudi za mene. Kmalu sem zapazil karavano, katera me je prijazno sprejela." (Nadalje prihodnjic.)

NEKAJ O TAKO PRILJUBLJENI PIJANOSTI (ALKOHOLIZMU).

(Konec.)

II.

Kaj pa je pijanost? Pijanost ali alkoholizem je zastrupljenje z alkoholom. In alkohol pa je tista snov, ki daje vinu, pivu in žganju moč. Kako pa nastane pijanost?

S tem vprašanjem bavil sem se že kot otrok. Bilo mi je nerazumljivo, zakaj čuti človek pijačo v glavi, ko vendar vliva el v usta in v želodec. To vprašanje zanima sploh ljudstvo, in ono si ga razlaga po svoje. Znana je v tem oziru bajka o žabah. Prva žaba se je zaredila v želodcu ter splezala v možgane in bila je tam mirna, druga, prišedši iz želodca, začela je živahno regljati, tretja začela se je prepkopcovati, se je skregala in strelja, četrta pa je napravila tak polom, da je bil človek že popolnoma pod ničlo, toliko da ni bilo po njem. Tako ljudstvo.

Mi medicini pa razlagamo pijanost tako-le: Z vinom pride alkohol v želodec. V želodcu pa je velika množica večjih in manjših žil. Ene so, ki razpeljavajo kri, druge pa, ki imajo v sebi nek brezbarven sok. Ta se napravi v želodcu iz jedil in pijač, katere mi uživamo. Imenuje se "limfa". Žile, ki sprejemajo skozi svojo tanko steno ta sok v sebe, pa imenujemo "limfatične žile". Če pride vino v želodec, se kemičnim potom razkroji in alkohol stopi iz vina v limfatične žile. Te pa so od želodca napeljane po vsem telesu, torej tudi v možgane. Možgani pa obstojijo iz tisoč in milijon finih nit, katere imenujemo živec. Vsak živec pa je obdan liki sablji, ki tiči v nožnico, tudi z nekako nožnico. Ta nožnica ni nič drugega, nego en del onih limfatičnih žil, ki nosijo hrano živcem iz želodca, a mu prinese sedaj poleg pravega živeca tudi strupen alkohol.

Živec, radi tega nenaravnega živeca razdražen, vpliva na možgane tako, da se isti razburijo, kakor smo to opazili pri našem Petru. Pozneje pa alkohol živec popolnoma omami; tako, da vidimo vse posledice od druge do četrte stopnje pijanosti. Živec so iz možgan napeljnani po celem telesu, torej tudi v jezik, v roke in noge in sedaj tam bo jasno, kako je mogoče, da človek vliva v usta in želodec, čuti pa pijanost v možganih, pri govorjenju na jeziku, v nogah, tako da ne more hoditi itd.

Živec so napeljnani tudi v pljučne in srce kot posebni pljučni in srčni živec. Če so tudi ti zastrupljeni, kar se prigrdi pri vživanju večjih množin opojnih pijač, se razdražijo pljuča in srce, tako da začno hitreje delovati, pozpeje se pa omamijo, tako pljuča zopet počasi dihajo in srce počasi bije, da postane srčen utrip in pa dihanje nepravilno in da tudi lahko celo dihanje pljuči in utripanje srca popolnoma preneha, kar

ne pomeni nič manj, nego smrt-pijančevu.

III.

Ker se pa to, hvala Bogu, zgodi le redkokedaj, pridemo do vprašanja: Kako se pa človek pijanosti zopet iznebi?

Tako-le: Nekaj alkohola posrkajo v sebe želodčne žile, ki peljejo rudočkri. Po teh priteče z krvjo zmešan alkohol do ledic. Tukaj se kri izčisti, in alkohol pride v scalnico in s to na dan.

Druga množica se iztrebi skupno z blatom potom črev.

Tretja pa, ki je bila sprejeta v limfatične žile, priteče krozeča po vseh udih končno v pljuča in tukaj pljuča iztrebijo alkohol s tem, da ga — izdihajo. Od tod značilen duh, ki prihaja od sape pijanega človeka.

Četrti del pa se izpoti skozi kožo. Radi tega ima celo postelja, v kateri je ležal pijanec, nek značilen duh po alkohololu.

Tako se počasi človek alkohola iznebi, ali kakor se mi medicinci izrazimo, telo je "eliminiralo", to je, izločilo je strup alkohol iz sebe in človek je zopet zdrav in čil, kakor da ni pil nikoli opojnih pijač.

Za polno izločenje alkohola potrebuje človeška narava približno 12 ur, nekoliko alkohola izgine pa šele po preteku nekaj dni. Ako pa človek ne počaka tako dolgo, da bi bil ves alkohol izločen, temveč se na primer po prestanem mačku še isti dan — napije in tako "mačka kurira", ali če se uživanje alkohola ponavlja redno vsaki dan, nima narava nikoli prilike eliminirati vsega alkohola in vedno ga nekaj v telesu zaostaja.

Tak človek postane kronični alkoholist, kronično, to je redno, dolgotrajno, skozi več let trajajoče uživanje alkohola in zastrupljenje z njim, imenujemo kronični alkoholizem, ali na kratko alkoholizem v ožjem pomenu. Človeka pa, ki je zapadel kroničnemu alkoholizmu, imenujemo alkoholista v ožjem pomenu besede.

Ker se pri takim alkoholistu alkohol nikdar ne iztrebi popolnoma, začno posamezni udje razpadati.

Danes le splošno povem, da tak alkoholist ali pijanec, šnopsar, trpi na oči, tresejo se mu roke, postane pozabljiv, volja mu slabi, nenravnost napreduje, ima slabo spanje, vidi različne pošasti, miši, podgane itd., postane sploh blazen in to vse, ker ni kotička več v njegovem telesu, ki bi bil popolnoma zdrav.

Bolehajo možgani, srce, ledvice, jetre, mišice itd. Seveda zbolijo pri nekaterih ljudeh bolj eni, pri drugih bolj drugi udje telesa, in sicer tisti najbolj, ki so bili že poprej oslajbljeni iz katerega drugega vzroka.

Ako taki alkoholisti ne umro na kapi nagle smrti, umro na pljučnem vnetju ali na zatrenosti jeter, na vodeniki itd. ali se v pijanosti ponesrečijo: utonejo v lužah in potokih, ali pa se usmrtijo v blaznosti, sami, čes, da se rešijo groznih pošastij, ki jih v njih domišljiji zasledujejo.

Sedaj pa zna ta stvar vendarle marsikoga nekoliko zaskrbeti, da vpraša: Koliko pa smem torej piti, da mi ne bo škodilo?

Ne velja eno pravilo za vse. Treba se je ozirati: 1. na starost, in 2. na dejstvo, koliko in kake pijače je dotičnik pil do sedaj.

Glede starosti velja sledeče: Otrokom ne daj niti kapljice opojnih pijač. Mnogo otrok, ki je dobilo v otroški dobi le malo kapljice vina, vsrkalo je z njimi kal poželenja po opojnih pijačah, in iz tega se je razvil v poznejših letih pijančevanje. Naravnost v nebo vpijoči greh pa je, če stariši dajejo otrokom šnopsa, kakor je to grda navada na Koroškem. Tak človek ni nikoli zdrav.

Mladenič, ki kot otrok ni vžival alkohola, se ga bo lahko zdržal popolnoma, ne da bi se k temu silil. Nevarne so mu pijančujoče družbe, zlasti take, v katerih se smatra pijančevanje kot čednost. (To je pa najbolj v navadi pri naši akademski mladini.) Slab vzgled in najbolj pa ponašanje s pijanostjo in prisilno pitje storijo največ alkoholistov.

Mož, ki se v mladeniški dobi ni mogel odtegniti raznemu alkoholu, bode vendar pa že ta množica kapučca v ljupijače. Če tudi ne pije več nego pol litra vina ali tričetrt litra piva na dan, le težko pogrešal vsaj nekaj opojne dehidne sledove na notranjih organih, zlasti na možganih mrenah, katere so, kakor dokazuje raztelesenje mrličev, že pri tej mali množini popolnoma bele kot mleko, dočim pa so pri človeku, ki ni toliko pil, prozorne kot steklo. Mož, varuj se zlasti zapeljivosti alkohola k vedno večjemu uživanju. Kakor tisti, ki uživa mišnico ali "morfin", zahteva ter strupov vedno več, ker se sicer ne čuti zdravega, tako tudi alkohol zahteva vedno večjega in večjega povzivanja, sicer se človek ne počuti več zdravega.

To pa napeljuje dostikrat k napačnemu mnenju, češ, da so opojne pijače zdrave pijače. Šnopsar na primer ne more delati, če nima svojega frakelca pod kožo. To pa je znamenje, da je dotičnik že propadel, postal že kronični alkoholist, in da mora izganjati takorekoč že hudiča z belcebubom; in

če bi se takemu človeku pogledalo v telo, videlo bi se, da so posamezni udje tako razdrapani, da je jo! In to naj bi bile zdrave pijače!

Kako stališče torej naj zavzemamo v stremljenju, odvaditi se alkoholizma?

Kdor je do sedaj užival žganje, naj uživa le vino in pivo, popolnoma odvaditi se opojnim pijačam mu bo pač težko mogoče.

Kdor pa je doslej užival le vino in pivo, naj poskusi piti kolikor mogoče manj, ne več nego pol litra vina ali tričetrt litra piva na dan. Če se ga je pa eden dan nasrkal slučajno več, naj ga opusti prihodnje dni popolnoma.

Visek pa doseže isti, ki se opojnih pijač zdrži popolnoma. Ne samo, da je to za njegovo zdravje najboljšje, dotičnih dokazuje, da popolno zdržanje

ni škodljivo in daje tako s svojo abstinenco dober vzgled. Po celem svetu obstoje v ta namen takozvana abstinenta društva, ki združujejo ljudi, ki ne pijejo nič opojnih pijač. Zastopani so v tem oziru posebno Angleži, Rusi, Nemci in vsi drugi narodi, da, celo barbarski Mažari — in mi Slovenci naj bi pri tem zaostajali?

Staro pravilo: "Po pameti ga pijmo, da pamet ne izgubimo", ne zadošča več. To naj velja k večjemu za kakega starega vinorejca, od vas mladeničev zahtevamo glede naziranja alkoholskega vprašanja nekoliko več. Kakor povsodi, bodite tudi v tem oziru drugim v vzgled. Najboljše dosežete to z — popolno abstinenco. Potem bomo gledali s ponosom na vas! — Dr. Ant. Schwab.

Koledar zastonj!

Že 32 let je naša navada, da izdamo naš koledar v korist naših mnogih odjemalcev širom držav, za katerega je čedalje večje zanimanje.

Severov Almanah ZA SLOVENCE

za l. 1918 je bil poslan lekarnam na vse kraje za brezplačno razdajo. Glejte, da dobite enega zastonj.

NEKAJ O TEM KOLEDARJU:

Vsebuje mnogo podučnega in zabavnega berila, dovtipov in veliko resničnih izrekov.

Imenujejo ga ponekod "Domači zdravnik", ker vsebuje mnogo navodil za lečenje raznih bolezni.

Vsebuje vse pomenljive podatke koledarja, katere je težko najti v drugih izdajah.

Je vrednostna knjiga. — Razdaje se popolnoma zastonj.

Za to ne odlašajte! Dobite en iztis takoj! Ako ga vaša sosedna lekarna nima, ali ga ne more ali noče dati, pišite nam in mi vam pošljemo istega. Ako nam pošljete imena in naslove vaših znancev, ga tudi njim pošljemo zastonj.

OPOMBA! Kakor smo pred nekaj časi v tem listu oznanili, smo bili prisiljeni povišati ceno nekaterih Severovih Zdravil. Koledar pa je bil takrat že dotiskan in ni bilo mogoče cen zdravil v njem premeniti, zato opozarjamo na to in svetujemo, da nam pišete po najnovejši cenik zdravil.

W. F. Severa Co.

CEDAR RAPIDS, IOWA.

430 Veliki Slovensko-Angleški Tolmač

prijeten za slovenski narod na podlagi drugih mojih slovensko-angleških knjig za priučenje ANGLEŠČINE BREZ UČITELJA. Vsebinska knjige je: Slov.-Angl. Slovnica, Vsakdanji razgovori, Angleška pisava, Spisovanje pisem, Kako se postane državljana poleg največjega Slov.-Angl. in Angl.-Slov. Slovarja. Mnogobrojna pohvalna pisma od rojakov širom Amerike dokazujejo, da je to edina knjiga brez katere ne bi smel biti nobeden naseljenec. Cena knjige v platnu trdo vezane je \$2.00, ter se dobi pri: V. J. KUBELKA, 533 W. 145 St., New York, N. Y.

NOVA MESNICA

ŠRAJ IN ŠEGA

209 Ruby Street Phone 4865 Joliet, Illinois

Small Pork Loins	23c
Home rendered Lard, beef lard and back fat	30c
Veal Stew	16 and 13c
Leg of Veal	15c
Veal Steak	25c
Sirloin & Porterhouse Steak	18c
Plate Boiling Beef	13 1/2c
Native Steer Pot Roast	16 and 15c
Cal. Hams	23c
Neck Bones	10c
Frankfurters	18c
Home made Smoked Sausage	27c
Leaf Lard 10 lbs. or more	30c
Smoked Pork Butts	28c
Extra good home made Blood Sausage	18c
Gold Medal or Sunkist Flour, 49 lb. sack	\$3.00
Poultry Feed 100 lbs.	3.85
Fresh Canded Eggs	38c
10 lbs. Sugar with \$1. order of groceries for	83c
Pears bushel	1.25
10 Bars White Flyer Soap	55c
Special 30c Coffee, 4 lbs. for	\$1.00
Wilson Majestic Butterine	32c

Poleg vse vrstesuhega mesa imamo tudi polno zalogo grocerije in naš namen je služiti našim odjemalcem v popolno zadovoljnost in po vedno zmernih cenah. Pridite k nam da prihranite denar.

Družba sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

V ZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Inkorp. v drž. Ill., 14. maja 1915
Inkorp. v drž. Pa., 5. apr. 1916

Vstanovljena 29. novembra 1914

DRUŽBINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsednik.....GEORGE STONICH, 815 N. Chicago St., Joliet, Ill.
I. podpredsednik.....JOHN N. PASDERTZ, 1506 N. Center St., Joliet, Ill.
II. podpredsednik.....GEO. WESELICH, 5222 Keystone St., Pittsburgh, Pa.
Tajnik.....JOSIP KLEPEC, Woodruff Road, Joliet, Ill.
Zapisnikar.....ANTON NEMANICH, Jr., 1002 N. Chicago St., Joliet, Ill.
Blagajnik.....JOHN PETRIC, 1202 N. Broadway, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

JOSIP TEŽAK, 1151 North Broadway, Joliet, Illinois.
MATH OGRIN, 12 Tenth St., North Chicago, Illinois.
JOSIP MEDIC, 918 W. Washington St., Ottawa, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

ŠTEFAN KUKAR, 1210 N. Broadway, Joliet, Illinois.
JOHN JERICHI, 1026 Main St., La Salle, Illinois.
JOHN J. ŠTUA, Box 66, Bradley, Illinois.

GLASILO: AMERIKANSKI SLOVENEČ, JOLIET, ILL.

KRAJEVNO DRUŠTVO ZA D. S. D. se sme ustanoviti s 8. člani(icami) v kateremkoli mestu v državi Illinois in Pennsylvaniji z dovoljenjem glavnega odbora. Za pojasnila pišite tajniku.

Vsa pisma in denarne pošiljave se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe se naj pošljejo na 1. porotnika.

Društvene vesti.

La Salle, Ill., 2. dec. — Tem potom se v ljudno naznanja vsem članom društva sv. Družine št. 3, spadajoče k Družbi sv. Družine v Joliet, Ill., da se vrši v nedeljo dne 9. decembra t. l. glavna letna seja ter obenem tudi zdajnja seja v tekočem letu. Začetek seje točno ob 1. uri popoldan. Na dnevni red pride več zelo važnih točk. Glavna izmed teh pa je volitev odbora za bodoče leto 1918.

Vsakdo, ki se ne bo udeležil te seje, bo plačal 50c kazni v društveno blagajno.

Izveti so bolniki in pa člani, ki so oddaljeni nad 3 milje od društvenega sedeža.

To si naj zapomni vsak! Kajti praznih izgovorov se ne bo vpoštevalo!

Slovenskemu občinstvu v LaSalle pa ponovno naznanjamo, da kdor želi pristopiti v naše društvo brez vsakih stroškov, naj to stori sedaj, ko društvo sprejema člane še brez vsake pristopnine.

Ta naredba je veljavna samo še mesec dni, in to je do novega leta, 1. januarja 1918.

Pogostokrat se sliši praviti, da je naše društvo majhno, pa najbolj bogato! In to je popolnoma resnica. Nekaj nad 40 je nas, toda z bolniško blagajno prekašamo, razun enega samega društva, vsa druga, dasi jih je skupno 12. Iz tega je razvidno, da naše društvo živa spoštovanje! Zato pa Slovenci in Slovenke, pristopajte v to društvo! Čim več nas bo — močnejši bomo!

Z bratskim pozdravom ostajam Vaš John Jerich, tajnik.

DR. JANEZU EV. KREKU V SPOMIN.

(Dalje.)

Kako je dr. J. E. Krek tolmačil jugoslovansko vprašanje pred svetovno vojno, nam kaže govor, ki ga je imel na taboru v Šmihelu na Koroškem dne 17. maja 1914 in ki ga smo ponatisnili svoje dni, a ga zbog njegove važne vsebine še enkrat objavljamo, ker je morebiti še marsikomu neznan. Tisti dr. Krekov govor, priobčen v ljubljanskem "Slovenecu" z dne 23. maja 1914 na prvi strani pod naslovom "Jugoslovanski odgovor", se glasi:

Jugoslovanski odgovor.

Kaj je to "jugoslovansko vprašanje"? Za nas to ni nobeno vprašanje, ker mi imamo jugoslovanski odgovor. Vprašanje je samo za Nemce, (Odobranje.) Nemci so mislili, da se bo naša država razvijala tako-le: V naši polovici bodo komandirali Nemci, v ogrski Mažari. Zatržno so bili uverjeni, da bo mogoče "male narodčice", Slovence in Hrvatce, ponemčiti z uradnim, šolami in vsem vladnim aparatom, kakor na Koroškem se danes poskušajo. Zunan države se niso bali Srbov in Bulgarov, ker je na Balkanu gosposdaril Turci in so si mislili, da bo turška država vekomaj obstala.

Turški sultan je gotovo jokal, ko je slišal, kako so bili Turki po notah tenpeni. A gotovo veliko bolj grenke solze so pretakali Nemci, zato ker je padel Turci. (Bučna veselost in pritrjevanje.) Nemška politika je držala Turka in zaupala v njega kakor Turci v svoj koran. (Bučna veselost.) Ne

tje, vaši pradedi ustoličevali pri Krnskem gradu. (Viharno odobranje.)

Naši pradedje so prišli iz Azije po Donavi. Ob vodi so pota. Ob Savi jih je vodila pot naprej in ob izviru Soče do Jadranskega morja in ob Dravi v Štajersko in Koroško in dalje. Vse te reke tečejo, kakor takrat. Vse to ozemlje je ena zemlja! (Viharno odobranje.) Kjer se stekajo vode, tam prihajajo ljudje skupaj! Vode in ne gore! (Odobranje.) Ne Karavanke. Te nič ne pomeni! (Klici: Tako je! Živio! Ploskanje.)

Ko bodo šli ob vodi, se bodo srečali kot bratje pri Hrvatih. (Vzklikanje: Živili Hrvatje!) Ali ni neumnost, da so sedaj te dežele tako razkosane? (Viharno pritrjevanje.) Svoj čas so bile skupaj. Napoleon je strnil beljaško okolico z Dalmacijo in Kranjsko v eno deželo. Cesar Franc prvi je združil vse slovenske dežele v eno deželo. (Dolgotrajno odobranje.) Kako dolgo je od tega?

Ta misel skupne zemlje v naši državi polovici je živela do zadnjega časa in še minister Schaeffl okrog leta 1870. je večkrat omenjal ilirsko provinco, v katero spadajo naši Korošci, Kranjci, Štajerci, Primorci in tudi Hrvatje, ki so iste vere, istega jezika. (Viharno odobranje.) V tej reči je res to, kar oni pravijo, jugoslovansko vprašanje, ali kar oni mislijo, "jugoslovanski strah". (Bučna veselost in pritrjevanje.)

Reči fantiču: Dozdaj smo gledali proti severu, odkoder prihaja mrzel sever; pogledimo sedaj proti jugu, kjer trta zeleni, citrone rumenijo in greje gorko sonce. (Viharno, dolgotrajno odobranje.) Ne na mrzli sever, na topli jug glej! (Ponovno odobranje.) Na jugu so bratje, in teh je veliko, in močni so in vseh teh dom je naš skupni dom! (Živio-vzklikanje in ploskanje.)

Fantu so bodo zasvetile oči in bo rekel: Jaz bi bil vendar osel, da bi služil nemškemu nacionalizmu, ki je sam revež in nič nima (viharno odobranje), ki se bo moral na eni strani otresti Judov, na drugi strani pa bo moral rešiti jugoslovansko vprašanje, ker sicer svojega pleha in svojih čikel ne bo mogel prodati. (Burno pritrjevanje.)

"Grazer Tagblatt" je pisal, da je "der beruechtigte Dr. Krek" rekel, da spadajo vsi Slovani skupaj, kakor da bi bil hotel proti državi hujskati. Lump laže. (Burno pritrjevanje.) Jaz sem teh laži že vajen. Kakor poznam slava po petju, mačka po repu, tako nemškega nacionalca po laži. (Bučna veselost.) Moja pesem, ki sem jo pel v državnem zboru in v deželnem zboru kranjskem, je bila vedno ta: Rešite jugoslovansko vprašanje tako, da boste dali katoliške Hrvatce in Slovence skupaj pod avstrijskim cesarstvom, (živahno odobranje), in potem bo država tako močna, da boste vedno imeli pravo pot po morju. (Odobr.) Na Balkanu vas Srb, Črnogorci, Bulgar, Rumun ne bo več sovražil, ampak bo rekel: Tam je prostost doma, politična, gospodarska, tam se da naprej priti, pojdimo in združimo se mi pod dvoglavim orlom. (Nepopisno navdušenje med množico.) To pa je mogoče, če se prej reši naše avstrijsko jugoslovansko vprašanje (odobranje), oziroma če bi bil Nemeč pameten, da bi poslušal naš jugoslovanski odgovor. (Odobranje.) Teh par drobtin Nemečev tukaj pri nas naj gleda, kako se dela na Kranjskem, kjer peščica Kočevarjev uživa razmeroma večje pravice kakor kranjski Slovenci. Mi nismo divji in ne gremo za tem, da bi komu vzeli, kar ima. Ko bo ena, lepa slovensko-hrvatska skupina, potem se tujcu ne bo treba bati. Poznamo, kaj se pravi trpeti in nočemo nikomur hudo s hudim vračati.

Pojasniti sem vam cilje, ki jih imamo. Mi vemo, da je to mogoče, in smo prepričani, da to mora priti, ker sicer ni v nevarnosti naš narod, ampak naša država. (Viharno, dolgotrajno odobranje.) Množica priredi govorniku za iz srca govornje besede pristrčno ovacijo. (Dalje pride.)

IZ STARE DOMOVINE.

Ljubljanski nemškutarji.

Nemštvo v Ljubljani se vsak dan bolj šopiri. Glavo nosijo tako visoko, da tega ni mogoče opisati. Strašno jih jezi, da Slovenci hočejo samostojnost in se borijo za svoje stare narodne ideale tudi doma, navzlic vojni in najstrožji cenzuri. Široke narodne mase ne verujejo v zmago Nemečev in vsem se kar iz obraza bere, da čakajo samo dneva in ure, kadar pride trenutek plačila in poričevanja, ki jih mora prestat Slovenec pod tujim nemškim jarmom. Ako je bila doslej v Ljubljani kakva velika dobrodelna prireditelj, se ni nikoli zgodilo, da bi bila ob taki priliki dva odbora, slovenski in nemški. Toliko minulo poletje, ko je priredil v Ljubljani Rdeči križ cvetlični dan, se je sestavil razen odbora slovenskih gospej še odbor nemških dam iz grofice Barbo, Kreutter-Galle, Schoepfl, Wettach in Luckmanni, vseskozi rod-

bine, ki jedo že cela pokolenja slovenski kruh, kakor da bi pest ljubljanskih Nemečev ne mogla zaupati svojih prispevkov slovenskim ženam! Poznamo staro njih pravilo: Slovenec, ti si manj vreden, k tebi mi nočemo, ti si narod za gnoj, mi pa smo narod prvega razreda, vi ste Duenger, a mi Edelvolk.

Ljubljanski kinematograf Central objavlja po listih, da "pokaže najboljšo avstrijsko vojno dramo pod naslovom: 'Nevesta rezervnega poročnika', igra med drugimi na italjanski in srbski vojni črti ter je polna realističnih prizorov in bojev avstro-ogrskih, nemških in bolgarskih čet, predstavljajo najboljši berlinski igralci" itd. Cesarški ukazi, vladna policija, tajni volhuni, grozeče vislice in berlinski filmi — izvrstna sredstva za gojitev avstrijskega patriotizma med Slovenci!

Slovanom vislice.

"Neues Wiener Tagblatt" je ob neki priliki zapisal: Tekom prvih 14 mesecev vojne je bilo v Avstro-Ogrski povešenih ali ustreljenih zaradi veleizdaje in drugih političnih prestopkov: na Češkem 720 oseb, na Moravskem 346, v Bosni in Hercegovini 900, v Galiciji 486, v Bukovini 320, na Hrvatskem in v Slavoniji 513, v slovenskih kronovinah 469. Vse te žrtve so bile slovenskega rodu. Italjanov je bilo usmrčenih v Trstu 200, v Istri 90, na južnem Tirolskem 330. Dunajski list pristavlja z nekakim ponosom: Med temi žrtvami ni bilo niti enega Nemca ali Mažara. — Koliko teh žrtev bo šele do konca vojne!

Jadranska banka

je dobila koncesijo od mestne občine za zgradbo novega hotela na lepem prostoru v Ljubljani.

"Tedenske slike"

je naslov novemu ilustriranemu slovenskemu tedniku v Ljubljani. List je neustrankarski ter služi samo zabavi in pouku.

Slovenski fantje

se obračajo potom časopisja do domačih s prošnjo, poslati jim na fronto harmonike.

Vreče mesto bombaža.

Ljudem pobirajo prislino vse vreče, ki romajo potem v smodnišnice, kjer služijo mesto bombaža pri izdelovanju streljiva.

Oddaja volne.

Kmetje so morali oddati vso volno vojnim oblastem.

Mesto javne kuhinje

so otvorili v Ljubljani posebne vojne prodajalne, kjer dobivajo revni sloji

nekatero produkte 40 do 60 odstotkov nižje lastne cene.

Požar.

Sinček Ivana Gašperiča v Jezeru pri Trebnjem je zažgal slamo. Ogenj se je hitro razširil. Žrtev požara je postal pet Gašperičevih poslopij z žitom in raznim orodjem vred.

V Logatcu je zgorela iz neznanega vzroka hišica krojača Antona Krizajca.

V občini Trnovo je zgorelo posestni Mariji Batisti gospodarsko poslopje. Rešiti so mogli le živino. Sluštijo podžig. Pred izbruhom ognja so ji ukradli prašiča, vrednega 300 kron. Velik požar je uničil v Brusnicah 4 hiše, 5 gospodarskih poslopij, 8 prašičev in mnogo drugega. Škoda je zelo velika. Goreti je začelo pri Francetu Hrstarju.

Zlato poroko

sta obhajala v Kranju posestnik Michael Pucher in njegova žena Elizabeta rojena Bukovnik.

Javna knjižnica

Gospodarskega in izobraževalnega društva za dvorski okraj v Ljubljani izposojuje vsak mesec po 5000 knjig. Vsek knjig je 6000.

Jadransko vprašanje

zelo zanima vse slovensko časopisje, ki posveča izredno pažnjo ne samo vprašanju Gorice, ampak ravno tudi bodočnosti Trsta. Vojna je odkrila vse slovenski javnosti velikanski pomni, ki ga ima za nas dostop do morja. Gorica in Trst sta za nas Slovence vprašanje prve in življenjske važnosti in v mnogem oziru se ahko reče, da zavisi od končne rešitve tega vprašanja tudi vprašanje o biti ali ne biti slovenskega naroda. Morda se nam to pot ne bo dalo uresničiti vseh naših želj in potreb, ali eno je gotovo: dokler bomo sposobni boriti se za svojo Gorico in Trst, toliko časa se za nas ni bati, kakor hitro pa bi odnehali s to borbo, se lahko reče, da smo kot narod poginili. Borba za pot do Jadranskega morju je in ostane za vse čase silomar naše življenjske sposobnosti. Ravno tako je slovensko časopisje natančno poučeno o delovanju Jugoslovanskega odbora v Londonu in o potovanju Pašiča v Petrograd, nadalje o polemiki med angleškimi, francoskimi in italijanskimi časopisi glede bodočega gospodarstva na obali tega morja, o čemur pišejo naši domači listi pogosto cele članke. Razumljivo je, da zaradi stroge avstrijske cenzure naši listi ne morejo odkrito povedati svojega mnenja in morajo hote ali nehoti nekako polemizirati z navedenimi faktorji, ali ta polemika ima to veliko ko-

rist, da naši ljudje doma vseeno vse vedo, saj mnenje si napravi lahko vsak sam, da časopisju ni dovoljena odkrita beseda, to itak vsi dobro vedo. Tako je objavil "Slovenec" uvodnik pod naslovom "Jugoslovansko vprašanje", kjer razmotriva pisatelj protipoložnost interesov Italije in Srbije, se peča s potovanjem Pašiča po Evropi ter njegovim prebivanjem v Petrogradu, citira celo vrsto italijanskih, francoskih in bolgarskih listov o tem vprašanju in polemizira tudi z Jugoslovanskim odborom v Londonu, češ, da daje on premočno garancije Slovencem, kajti uresničenje njegovega programa naj bi šlo edino na račun Slovencev.

"Slovenske aspiracije na Trst". Pod tem naslovom so ponatisnili razni nemški časopisi članek iz ljubljanskega "Slovenca", ki piše o Trstu kot o življenjskem vprašanju tega mesta za vso gospodarsko, politično in kulturno bodočnost Slovencev.

Železnica iz Egipta v Indijo.

Nek bogat angleški inženir izdelal je načrte za novo 2200 milj dolgo železniško progo, ki bo peljala iz Port Saída v Egiptu čez Arabijo do Bosre, glavni točki ob perzijskem zalivu; od tam dalje čez Perzijo, kjer bo pri Quitti zvezana z indijsko progo.

Zemljepisci pozdravljajo to ogromno in skrajno težko podjetje, ker bodo potem lažje dospeli v razne dosegaj še nepoznane arabske pustinje.

Ključ do uspeha.

Ameriško naporno življenje zahteva železno telesno kakovost, ki je odvisna predvsem od želodca. Dober želodec pomeni zdravje in uspeh, slab želodec pospešuje prerano omemoglost in propast. Zdravilo, ki vedno vzdrži vaš želodec v zdravem stanju, je Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino. Njegove primesi, zdravilna grenka zelišča in čisto naravno rdeče vino, so sposobne, to izvršiti. Trinerjevo ameriško zdravilno grenko vino napravi konec vašemu trpljenju vsled zapeke, neprebavnosti, glavoboli, razdražljivosti, nespečnosti itd. V lekarnah. Če revmatizem ali nevralgija izprazni vašo telesno in duševno zmoglost, je Triner's Liniment zdravilo, ki vedno pomaga. Brž vas olajša tudi v slučajih boli v ledju, okorelih sklepov, izvirov, izpahov, oteklin, trdnih mišic ali nog. V lekarnah. — Jos. Triner, Mfg. Chemist, 1333-1343 S. Ashland ave., Chicago, Ill. — Adv.

Obleke

So pametno božično darilo

Najboljše in najkoristnejše božično darilo je nova obleka ali vrhna suknja, ker isto vsak najraje zdaj ima in dnevno rabi

KUPPENHEIMER

obleke in vrhne suknje so dobrodošle vsakemu, posebno pa še kot darilo, ker može vedo, da so te vrste obleke in vrhne suknje najboljše ready-to-wear.

Pomislite malo! Ali dobite boljše darilo? Ko se odločite za obleko ali suknjo, potem pridite v našo prodajalno, kjer jih najdete več na izber kot kje drugje v mestu. Prodajamo jih po

\$16. do \$30.

THE EAGLE

"Joliet's Biggest and Best Furniture and Clothing House"

Copyright 1917 The House of Kuppenheimer

MALI VITEZ

(PAN VOLODIJEVSKI.)

Zgodovinski roman. Spisal H. Sienkiewicz.

Po poljskem izvirniku poslovenil Podravski.

(Dalje.)

Zenske so bile res vse začudene in gospod Zagloba je bil zlasti pri gospe Makoveški zrastle od stropa. Zato je, komaj se je prikazal, takoj zakričala vsa navdušena:

"Salomona presezate z razumom, gospod!"

Zagloba je bil tega zelo vesel. "Goga, pravite, da presezam? Počakajte, vrla gospa, ugledate tukaj še hetmane, škofo in senatorje, tako da se jim bo treba celo skrivati."

Daljši razgovor jima ustavi prihod Ketlingov.

"Ketling, ali ti je treba pokroviteljstva?" zakličče Zagloba, še vinjen od svoje veljave.

"Ne," odgovori vitez tožno, "ker moram iznova oditi za dalje časa."

Zagloba ga pogleda pozorneje. "Zakaj si tak, kakor bi ti bil kdo noge podrezal?"

"Prav zato, ker odhajam."

"Kam?"

"Prejel sem pismo iz Škotske, od starih prijateljev očetovih in svojih. Moje razmere zahtevajo, da odidem za dolgo časa. Žal mi je, da se moram ločiti od vas — toda ni pomoči."

Zagloba stopi sredi sobe, pogleda gospod Makoveško in potem gospodični ter vpraša:

"Ali ste čule? V imenu Očeta, Sina in svetega Duha. Amen!"

XVI.

Dasí je bil Zagloba zelo osupel, ko je začel novico o Ketlingovem odhodu, mu vendar ni prišel na misel noben sum, zakaj lahko je bilo mogoče, da se je hotel Karl II., spomniti se za sluge, ki jih je imel Ketlingov rod v burnih časih za njegov prestol, izkazati hvaležnega poslednjemu potomcu tega rodu. Celó čudno bi bilo, ako bi bilo drugače. Ketling je vrhutega pokazal Zaglobi neka "zamorska pisma" ter ga prepričal dobera.

Naravno je, da je ta odhod staremu plemiču prekrizal vse načrte; zato je tudi jako nemiren mislil na to, kaj nastane dalje. Saj se je Volodijevski, kakor se je dalo soditi iz njegovega pisma, utegnil vrniti vsako uro.

"A veter ondi na stepi mu je prejel poslednje ostanke žalosti," si je mislil Zagloba. "Vrne se odločneje, nego je odšel, in ker ga je močnejše vlelo h Kristini, se takoj proglasi za njenega ženina... A potem?... Potem Kristina odgovori, da privoli, zakaj kako bi takemu plemiču in vrhutega bratu gospe Makoveške odgovorila drugače? Ubogi, najdražji 'hajduček' pa ostane na cedilu."

Zagloba pa si je bil s trmo, kakršna je navada starih ljudem, vtepel v glavo, da se mora Barbka omožiti z malim vitezom.

Pri tem ni pomagalo niti svarilo Skretuskega, niti svarilo, s katerim je Zagloba krotil časih samega sebe. Časih je sicer obljubil, da se dalje ne bo vtilkal v nič, nato pa se je tem uporneje vračal k misli, da oženi Volodijevskega z Barbko. In premišljal je po cele dneve, kako bi izvršil ta namen. In oklenil se je te misli tako strastno, da je glasno zakričal, kadar se mu je po njegovem mnenju posrečilo najti dober načrt:

"Naj vaju Bog blagoslovi!"

Toda sedaj je videl pred seboj razvalino svojih težanj. Ni mu preostajalo drugega, nego opustiti vse prizadevanje in izročiti vse božji volji. Zakaj ona senca nadeje, da stori Ketling pred odhodom še važen korak glede Kristine, ni mogla Zaglobi dolgo ostati v glavi. Zato je od žalosti in radovednosti sklenil izprašati mladega viteza, kdaj odide in kaj se namerja storiti pred odhodom iz ljudovlade.

Pozval ga je torej na razgovor in dejal kaj tožnega obraza:

"Težavno je! Vsakdo je najbolje, kaj mora storiti; zato ti ne bom prigovarjal, da bi ostal, pač pa bi jako rad kaj zvedel o tvoji vrnitvi..."

"Ali morem ugeniti, kaj me čaka ondi, kamor pojdem?" odgovori Ketling. "Vrnem pa se semkaj, ako mi bo mogoče, ali pa ostanem ondi za vselej, ako bom primoran."

"Videl boš, da te bo vleko srce semkaj k nam."

"Bog, da bi moj grob ne bil kje drugje nego v deželi, ki mi je dala vse, kar mi je mogla dati."

"No, vidiš! V drugih deželah ostane tujece do smrti tujece, naša domovina pa ti takoj, kakor mati iztegne nasproti roke ter te sprejme za svojega."

"Resnica, sveta resnica! Ej, ko bi le mogel... V stari domovini utegnem srečati vse prej nego srečo."

"Glej! Večkrat sem ti že dejal: Oženi se! Toda nisi me hotel slušati. Da si oženjen, bi se moral, ko bi tudi odšel, vrniti semkaj, kvečjemu, ako ne bi hotel žene prepeljati čez razburkane valove, česar pa ne verjamem. Svetoval sem ti, toda nisi me hotel slušati!"

Ob teh besedah je Zagloba pozorno ogledoval Ketlingovo lice, da bi razločno opazil na njem kaj pojasnila; toda Ketling je molčal, povsili glavo ter uprl oči v tla.

"Kaj pravis na to, he?" reče čez nekaj časa Zagloba.

"Ni bilo prilike," odgovori mladi vitez polagoma.

Zagloba je jel močje hoditi po sobi; naposled se je ustavil pred Ketlingom, prekrizal roke na hrbtu in dejal:

"A jaz ti pravim, da je bila! Ako je ni bilo, pa naj si nikdar ne opašem trebuha s tem svojim pasom. Kristina ti je naklonjena!"

"Ako Bog da, mi ostane tudi nadalje, dasi naju bo ločilo morje."

"Torej kaj?"

"Nič več! Nič več!"

"Ali si jo že vprašal?"

"Mirujte vendar, gospod! Itak me tare žalost, ker odhajam."

"Ketling! Ali naj jo vprašam, do kler je še čas?"

Ketling si je domislil, da bi Kristini morda celo ugajalo, ako dobi priliko, da javno zataji svoje občutke; zatorej je dejal:

"Zagotavljam vas, da vse to ne bo pomagalo nič! Pa tudi uverjen sem, da sem storil vse, s čimer bi si pregnal to ljubezen iz glave; toda, ako si domisljate, da vi storite čudo, pa vprašajte."

"I no, ako si jo že pregnal iz glave, pa res ni mogoče storiti ničesar več. Samo dovolj mi reči, da sem te imel za hrabrejšega plemiča."

Ketling vstane, prostre iskreno obe roki kvilku in reče nenavadno razločno:

"Kaj mi pomaga zaževati katero izmed onih zvezd? Zleteti ne morem k nobeni, ona pa se tudi ne poniža k meni."

Ali Zagloba se je razjezil ter jel sopsti močno. Nekaj časa ni mogel niti izpregovoriti; ko pa je nekoliko pregnal svojo jezo, je dejal s pretrganim glasom:

"Dragi moj, ne rogaj se mi, in ako mi imaš je odgovoriti, pa mi odgovori kakor človeku, ki se hrani s kruhom in mesom, ne pa z zobnikom... Ako bi ti sedaj dejal, da je moja kučma luna, ki je ne dosežem z roko, bi hodil pač gologlav po mestu in mraz bi me grizel v ušesa kakor pes. S takšnimi razlogi pa se ne bojujem... Samo to vem, da ta deklica, ki sedi v tretji sobi odtod, tudi je in pije in da mora predstavljati nogo za nogo, ako hoče hoditi; da se ji na mrazu zardi nos, da ji je na gorkem vroče in da jo srbi koža, ako jo piči komar; luni pa je brčk-podobna le v tem, da nima brade. Na ta način, kakor govoriš ti, bi bilo lahko reči, da je repa astrolog. Kar pa se tiče Kristine, je to tvoja stvar, ali si jo že vprašal ali ne; — toda ako si se zaljubil v dekle ter sedaj odhajaj, reki si besedo 'luna', pa tudi svoje poštenost in svoj razum pitaš zgolj s travo."

"Grenkobo čutim v ustih od te hrane, ki jo uživam," odgovori Ketling. "Grem, ker moram iti, ter niti ne vprašujem, ker nimam kaj vprašati. Toda vi ne sodite napačno... Bog ve, kako napačno!"

"Ketling, saj dobro vem, da si vrl človek, samo teh vaših čudnih navad ne umejem. V mojih časih je človek pristopil k dekletu in ji rekel takole: 'Če hočeš, bova živela skupaj, če ne, pa te ne kupim!' In vsak je vedel, česa se ima držati... Kdor pa je bil preveč plaht ter ni smel izpregovoriti sam, je poslal zgovornejšega namestnika. Pojdem, izpregovorim z njo ter prinesem odgovor — a ti nato pojdi, ali pa ostani..."

"Pojdem! Ne more biti drugače in tudi ne bo!"

"Tedaj se vrneš?"

"Ne. Izkažite mi, gospod, to prijaznost ter ne govorite več o tem. Ako le hočete vprašati iz radovednosti, pray, toda ne vprašajte v mojem imenu."

"Za Boga! Ali si morda že vprašal?"

"Ne govoriha več o tem; storite mi, gospod, to ljubav!"

"Dobro, govoriha o zarji... Strela naj udari v te vaše običaje! Ti torej moraš iti, jaz pa kletit!"

"Z Bogom, gospod!"

"Počakaj, počakaj! Jeza me takoj mine, Ketling moj, počakaj! Imam še govoriti s tabo. Kdaj pojdeš?"

"Brž ko uredim svoje stvari. Hotel bi na najemščino počakati že v Kurlandiji, a ta dvor, v katerem smo stanovali, bi rad prodal, ko bi se dobil kupec."

"Naj ga kupi Makoveški, ali pa Mihael! Za Boga! Saj prej vendar ne odideš, preden se ne posloviš z Mihaelom?"

"Iz vse duše bi se rad."

"Priti mora vsak trenutek. Vsak trenutek! Morila ti priporočim sam, da se oženiš s Kristino."

Zadajci Zagloba preneha, ker ga je prevzel nekak umir.

"Služil sem Mihaelu z dobro voljo," si je mislil, "toda gorje, zoper njegovo voljo. Ako bi pa imela nastati med njim in Ketlingom nesloga, je bolje, da Ketling odide..."

Pri tem si jame Zagloba otirati plešo; naposled pa reče:

"Govorim pa to in ono iz odkritosrčnega prijateljstva do teba. Tako si se mi prikupil, da bi te rad pridržal na vsak način — zato sem ti nastavlil Kristino za vabo... A vse to zgolj iz prijateljstva... Kaj je meni starcu do tega! Res, to je vse iz prijateljstva — pa nič več! Saj vendar ne opravljam posla snubaškega, zakaj ako bi ga opravljal ter hotel snubiti, bi najprej snubil zase samega. Ketling, poljubi me... in ne srdi se!"

Ketling objame Zagloba, ki je bil res ves ginjen. Starec si takoj da pri-nesti vrč vina in pravi:

"Zaradi tega odhoda bom pil odslej vsak dan enega takega."

In izpraznila sta ga; potem se je Ketling poslovil in odšel. V tem je bilo vino močno okrepcalo Zaglobovo dobro voljo. Jel je premišljati o Barbki, o Kristini, o Volodijevskem in o Ketlingu; družil jih je v pare in jih blago slavil. Naposled pa mu je bilo že dolgčas po deklicah in rekel je sam sebi:

"I no, pojdem gledat k tema kozama."

Gospodični sta sedeli v sobi na drugi strani veže ter šivali. Zagloba ji je pozdravil, se izprehajal po sobi in nekamo vlekel noge za seboj, ker mu niso služile več tako kakor nekaj. Setajoc se je gledal deklici, ki sta sedeli tesno druga poleg druge, tako da se je glavica Barbkina skoro opirala ob temno glavo Kristinino. Barbka je spremljala Zagloba z očmi, Kristina pa je šivala tako naglo, da je bilo komaj mogoče slediti vbode njene igle.

"Hm!" se oglašila Zagloba.

"Hm!" ponovi Barbka.

"No draži me, ker sem jezen."

"Gotovo mi odeška glavo!" zakličče Barbka, kakor bi jo bilo res strah.

"Jezik bi ti bilo treba odrezati."

Po teh besedah se Zagloba tesno približa deklicama, se prime za bok in vpraša brez ovinkov:

"Ali hočeš vzeti Ketlinga?"

"Vzeti hočem pet takih!" se oglašila takoj Barbka.

"Molči, muha, saj ne vprašujem tebe. Kristina, tebe vprašujem. Ali hočeš Ketlinga?"

Kristina je nekoliko obledela, dasi je izpočetka sodila, da Zagloba vprašuje Barbko, ne pa nje; nato je dvignila lepe, temnomodre oči k staremu plemiču ter rekla mirno:

"Ne."

"No, no. Prosim! To je prekratko. Prosim! Prosim! A zakaj, gospodična, ga nečeš?"

"Nečem nobenega."

"Kristina, pravi to komu drugemu," se vtakne Barbka v razgovor.

"Zakaj se ti je tako pristudil zakonski stan?" vpraša Zagloba dalje.

"Nikakor se mi ni pristudil, nego samo hrepenim po samostanu!" odgovori Kristina.

Njen glas pa je zvenel tako resno in tožno, da Barbka in Zagloba niti za trenutek nista mogla misliti na kako šalo. Oba pa sta bila tako osupla, da sta pogledovala zdaj drug drugega, zdaj zopet Kristino.

"Kako?" se oglašila Zagloba.

"Hrepenim po samostanu," ponovi Kristina nežno.

Barbka jo drugič pogleda; zdajci pa jo objame, ji pritisne rdeča usta na lice in zakličče:

"Kristina! Takoj se razjočem! Reci mi takoj, da govoriš tako samo v šali, sicer se razjočem. Da, razjočem se, kakor je Bog v nebesih!"

XVII.

Po razgovoru z Zagloba je bil Ketling še pri gospe Makoveški. Povedal ji je, da mora spričo nujnih stvari ostati nekaj časa v mestu in da mora pred glavnim odhodom še oditi na nekoliko tednov v Kurlandijo, zaradi česar ne bo utegnil gostiti gospe stolnikove osebo v svojem dvoru. Pač pa jo je naprosil, naj bi smatrala ta dvorec še nadalje za svoje stanovanje ter ter hotela še za bližnjih volitev z možem in z Volodijevskim prebiti v njem.

Gospa Makoveška je rada privolila sicer bi ostala hiša prazna in ne bi nikomur prinašala koristi.

Po onem razgovoru je izginil Ketling ter se ni več prikazal v skupni krcmi, niti pozneje v okolici Makotova, ko se je gospe Makoveška z gospodičnami vrnila tjakaj. Toda Kristina je težko prenašala, da ga ni bilo. Zagloba je bil namreč ves zatopljen v bližnje voliteve, Barbki in kospe pa je nagli sklep Kristinin tako segel do srca, da nista mogli misliti na nič drugega.

Vsekakor gospa Makoveška Kristine niti ni poizkušala odvrniti od tega koraka ter je celo dvojjila, da bi jo odvrčal njen soprog. V tedanjih časih so imeli vsako podobno podjetje za nekako krivdo in za razžalitev božjo. Edini Zagloba je imel ob vsej pobožnosti toliko poguma, da bi bil ugovarjal, ako bi mu bilo več do tega. Ker pa mu ni bilo, je sedel mirno; kajpada, še radoval se je v duši, da se je Kristina umeknila s poti Volodijevskemu (Nadaljevanje na 7. strani.)

Abstracts of Title to all Real Estate in Will County.

Joliet Title and Guarantee Co.

Kapital \$50,000.00.

Kadar kupite HIŠO ali ZEM-LJIŠČE, pridite, da Vam uredimo abstract.

Phones: 421 and 422.

CHAS. N. HOSSACK, Mgr.

114 N. Chicago St., Joliet, Ill.

TROST & KRETZ

— izdelovalci —

HAVANA IN DOMAČIH SMOOK

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschbaum" 5c

Na drobno se prodajajo povsod, na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

C. W. Robson, Jr.**REAL ESTATE LOANN and RENTING**

INSURANCE OF ALL KINDS.

Phone 297.

Prodajam tudi lote v Rockdalu.

204 Woodruff Bldg. JOLIET, ILL.

John Pubentz

prodaja najceneje v mestu

kokošjo krmo, zrnje, seno, slamo in drugo tako krmo.

Če imate kaj voziti, se oglasite pri nas, ki Vam pripeljemo vsako stvar, kakor naročite.

Pokličite nas po telefonu: Phone 2736.

Nov. naslov:

516 N. BROADWAY, JOLIET, ILL.

Stenski Paper

vseh vrst, barv in cen obešam ceneje in bolje Dela garantiram.

Tony Alberico

608 N. Chicago Street Chicago Tel. 4034

THE CAPITOL BAR

G. Svetlicich, Prop.

405 CASS ST., JOLIET, ILL.

Edina slovenska-hrvatska gostilna, osredju mesta.

Kadar se mudite na vogaču N. Chicago in Cass St. vstopite k nam za okrepčila vseh vrst.

DOBRODOŠLI!

Alpentinktura za moške in ženske lase od katere takoj prenehajo lase odpadati in v šestih tednih krasni in gosti lasje popolnoma zrastejo in ne bodo odpadali niti osiveli. 1 flaska \$3. — Ako želite imeti v 6ih mesecih krasne in goste brke in brado, rabite takoj Alpen Pomado. lonček \$2. — Imate li sive lase? Rabite takoj Wahčič Brusil tinktura, od same ene flake postanejo lasje v 6ih dneh popolnoma naradni, kakorste ste v mladosti imeli! 1 flaska \$1.75. — Wahčič Fluid krezi odstrani reumatizem, trzanje ali kostibol v rokah, nogah in krizlah, popolnoma v 8ih dneh; flaska 2 dol. 50c. — Kurje oči ali bradvice na rokah ali nogah v 3 dneh popolnoma odstranimo za samo 75 centov. Za polne noge rabite Kneipov prašek, nje pol odstrani slabi dnevi in ozeblino, baksa 75c. Klam žauha zaceli vsako rano, opekline, bole, turrove, grinte, kraste, lišaje v najkrajšem času, lonček \$1. večji lonček \$2. Ta žauha je velikega pomena za odrasle in otroke. V slučaju potrebe bi mogla imeti to žaubo vsaka družina v hiši. Če želite imeti čisto belo in mlado lice se univajte z Wahčič "Tar Soap" (milo), odstrani priče, solnčnate pege in drugo nečistot na obrazu, 3 kose za 75c. Katarji bi morali zdraviti brez uspeha rabiti mujamint za \$5. Pri naročilu se priloži vošta v papirnatem denarju, če pa je manj kot dolar, se pa v znakom po 2c v pismu pošlje. Za vse drugo pišite po cenik, katerega pošljem zastoj.

JACOB WAHČIČ

6702 Bonna Ave., Cleveland, Ohio.

Rojaki in rojakinje! Kadar imate kaj moške ali ženske obleke ali perila za očistiti in gladiti, ne pozabite na našo slovensko firmo —

WILL COUNTY CLEANERS AND DYERS S. KODIAK, lastnik.

Office and Works, 302-304 Walnut St. Joliet, Illinois.

Chicago tel. 3131. N. W. tel. 814.

Pokličite nas po telefonu in naš avtomobil odpelje in pripelje obleko na vaš dom. Naše cene so zmerne in delo garantiramo.

Joliet Steam Dye House

Professional Cleaners and Dyers STRAKA & CO.

Office and Works, 642-644 Cass Chicago Phone 4444, N. W. 483.

Oscar J. Stephen

Soba 201 in 802 Barber Bldg. JOLIET, ILLINOIS.

JAVNI NOTAR

Kupuje in prodaja zemljišča v mestu in na deželi.

Zavaruje hiše in pohištva proti ognju, nevihti ali drugi poškodbi.

Zavaruje tudi življenje proti nezgodam in boleznim.

Izdeluje vsakovrstna v notarsko stroko spadajoča pisanja.

Govori nemško in angleško.

J. C. Adler & Co.

priporoča rojakom svojo

Mesnica

Telefon 101. JOLIET, ILL.

JOHN STEFANICH

Slovenska Gostilna:

vino domače in importirano, fino žganje in dišeče smodke.

915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Zaupno zdravilo dela čudeže

Skoro že 30 let se Trinerjeva zdravila uspešno rabijo z največjim zaupanjem. A to tudi radi pravega vzroka, ker zaupnost izdelovalca zasluži popolno zaupanje in čislanje od strani številnih odjemalcev. Malo povišanje cen je sedanja potreba, da se ohrani zanesljiva vsebina izdelkov. Branili smo se dolgo zoper draginjo na vseh številnih potrebščinah naših, a novi vojni davek nam je spodbil še zadnji steber in morali smo cene nekoliko povišati. Vsak prijatelj Trinerjevih lekov priznava brez ugovora, da v sedanjosti, ko moramo veliko več plačevati za potreščine, in tudi lekarja stane stvar več, ni bilo mogoče draginji v okom priti. Zato pa bo vrednost Trinerjevih lekov povrnila odjemalcem vse kar več plačajo za nje.

Trinerjevo Ameriško Zdravilno Grenko Vino

torej ima tako zaupanje in vspeh med svetom, ker učini, da bol zgubi svoje stališče. Izmed vseh boleznih jih je devetdeset odstotkov povzročenih in spočetih v želodcu. Trinerjevo Zdravilno Grenko Vino očisti želodec in odstrani iz notranjščine drobovja vse nabrane nepotrebne in strupene snovi, ki so nekakšen brolg zlotvornih tvarin zavirajočih pravilno delovanje drobovja. Trinerjevi leki so prosti vsakršne nepotrebne mešanice in vsebujejo le potrebne zdravilne grenke koreninice ter krasno žareče rudeče vino. V zadevi zabasanositi, neprebavnosti, glavobola, pol-glavobola, nervoznosti, navadne slabocē, kakor tudi v žledodnih neprilikah, ki rade nadlegujejo ženske ob prenembi žitja ali rudarje in druge delavce, ko delajo in vdihavajo plin, če rabite ta lek, boste našli v njem neprecenljivo vrednost. Dobite je v vseh lekarnah.

TRINERJEV LINIMENT

prodere vselej v koren bolečine, zato pa je zlasti v slučaju protina, ali revmatizma, nevralgije, lumbago, otropelosti gležnjev in drugih, najhitrejša in gotovo pomoč. Jako je dobro tudi v zadevah odrgnin in oteklin itd., tudi za drgnjenje živcev in za mazanje po kopanju nog. Dobite je v vseh lekarnah.

Trinerjev Antiputrin

je izvrstno in prav pri

Jacob Mejak

KROJAČ

205 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

JOSIP KLEPEC

Javni Notar z 10 let. skušnjo

izdeluje vsa pravno in poslovnepravne listine za vse sintaje. Če vam kdo plačo garancira, ako imate odkoga v drugem mestu plačo za tirjati; če hočete svojo plačo prepustiti; če potrošnik certifikat za delo; če imate kako drugo stvar za uredit tujaki ali v stari domovini obrnite se na mene 1006 N. Chicago St., Joliet, Ill.

MALI VITEZ.

(Nadaljevanje s 6. strani.)

in Barbki. Sedaj je bil Zagloba prepričan, da se mu izpolnijo najtanjše težnje, ter se je vdal z vso dušo pripravam za volitev. Zahajal je med plemstvo, ki se je zbiralo v mestu, ali pa se je zaradi krajšega časa razgovarjal s patrom Olševskim, ki se mu je prikupil ter mu postal zvest prijatelj.

Po vsakem takim razgovoru se je vračal domov kot še iskrenejši pristaša "Plastovcu" in čimdalje odločnejši nasprotnik tujcem. Držeč se navodila patra podkancelarja, je molčal o tej kandidaturi, vendar ni minil dan, da ne bi bil pridobil tega ali onega plemiča na svojo stran; naposled se je toli razvnel za to stvar, da je poleg združitev Barbke z Volodijevskim postala drugi smoter njegovega življenja.

V tem se je bližala volitev čimdalje bolj.

Pomlad je že topila vodo iz leda; jel je že pihati topel veter, pod čigar dihom se drevesa posipavajo z brstmi in krčela lastovk so po mnenju preprostitih ljudi že poizkušala svoja krila, da bi iz hladne zimske kopeli zletela v solnčni svet. Z lastovkami in drugimi pticami selikami so se shajali tudi gostje na volitev.

Prvi so bili barantači, katerim se je obetala bogata žetev tam, kjer se je sešlo nad pol milijona ljudi, ako si z gospodo vred šestlet tudi njih služabnike in vojake. Prišli so Angleži, Nizozemci, Nemci, Rusi, Tatarji, Armenci, da, tudi Perzijanci, dovažajoči sukno, platno, damast in zlato tkanino; dalje kozuhovino, dragocenosti, dišave in slaščice. Nekateri izmed njih so postavili svoje tržnice v vaseh za mestom, zakaj bilo je znano, da v krčme velikega mesta ne more niti desetina volilcev, katerih velika večina bo morala prebivati v šatorih za obzidjem, kakor je bilo zmerom za volitev.

Plemstva se je shajalo toliko, da bi sovražnikova noga ne mogla prekoračiti meje ljudovlake, ako bi se bilo v takem številu postavilo na mejo.

Čulo se je, da bo ta volitev burna, zakaj vsa dežela je bila razdeljena na pristaše treh glavnih kandidatov: Kondušca, kneza Neyburskega in Lotarinškega. Govorili so, da se bo vsaka stranka trudila, posaditi na prestol svojega kandidata, bodisi siloma.

Nemir je prevzel srca in duhovi so se nazvali strankarske upornosti. Nekateri so napovedovali domačo vojno, in te novice so bile lahko verjetne zaradi številnega vojaštva, s kakršnim so se obkoljali veljaki. Shajali so se dovolj zgodaj, da so imeli časa za agitacijo. Kadar je bila ljudovlada v nevarnosti, kadar ji je sovražnik nastavljal meč na grlo, niso mogli kralj in hetmani voditi proti njemu več nego neznatno peščico ljudi; tu pa so že Radzivili dospeli z vojsko, broječo nekoliko tisoč duš, ne menceš se za pravo in v ta namen izdane naredbe. Tudi Paci so imeli takisto veliko množico vojakov s seboj, in nič manj jih niso imeli pri roki mogočni Potocki. A tudi drugi "kraljeviči" poljski, litevski in ruski so prišli k volitvi z ne dosti manj številnim spremstvom.

"Kam poteteč, brod razburkane domovine?" tako se je vpraševal čimdalje pogostje prelat Olševski, pa tudi on je imel svoje osebne težnje v srcu, zakaj do mozga kosti izprižena oligarhija je mislila z majhnimi izjemami le nase in na moč svojih rodbin ter bila pripravljena vsak hip zanetiti domačo vojno.

Krdela plemstva so naraščala z vsakim dnevom in videlo se je, da po zboru, ko se prične volitev, presežejo tudi največjo moč veljakov. Ali tudi ta množica ni bila sposobna potegniti lažjo ljudovlade na tihne vode, zakaj njene glave so ticala v temi, v njih srcih pa je ticala izpriženost.

Volitev je torej obetala biti burna, in nihče ni pričakoval, da bi se izšla dobro. Razen Zagloba celo oni, ki so delovali za "Plastovca", niso imeli mnogo nadeje, da bi posadili na prestol takega kandidata, kakršni je bil knez Mihael. Saj niso mogli vedeti, koliko jim pomore lahkomišelnost plemstvo in volja magnatov. Toda Zagloba je plaval v tem morju kakor riba. Od tedaj, ko se je pričelo zborovanje, je bival neprestano v mestu in na Ketlingov dvor je zahajal samo takrat, kadar mu je jelo prihajati dolgčas po "hajdučku". Ali tudi Barbka je pričela Kristininega sklepa izgubila dokaj svoje živahnosti, zato jo je jemal Zagloba časih s seboj v mesto, da se je razvedrila ter svoje oči razveselila s pogledom po semjišču.

Odhajala sta navadno zarana in šele pozno zvečer se je Zagloba z njo vračal domov. Na poti in v mestu samem se je radovalo dekliraje srce od nepoznatih rečeh in ljudih, pisanje množici in sijajnih vojskah. Oči so ji žarele kakor dva ogla, glava se ji je obračala na vse strani; ni se mogla nagledati, pri tem pa je zastavljala Zaglobi po tisoč vprašanj in on ji je rad odgovarjal, ker ji je utegnil ni sam pokazati svojo izkušnost in učenost. Večkrat je Zaglobov voz obkolilo znatno število dostojnikov, ki so se divili lepemu Barbkinemu ličecu, nje bistroumnosti in odločnosti, in Zagloba jim je neprestano pripovedoval dogodek, kako

je ustrelila onega Tatarja; to jih je nemalo osupnilo in navdušilo.

Nekoč sta se vračala domov jako pozno, zakaj dan jima je preminil, ko sta ogledovala vojsko gospoda Feliksa Potockega. Noč je bila jasna in topla; nad livadami so se razprostirala povema megla. Zagloba, dasi je neprestano zabičeval, da človek ob taki množici ljudi, služabnikov in vojakov ni nikdar dovolj oprezen pred lopovi — je krepko zaspal, zadremal je tudi voznik in samo Barbka ni spala, zakaj po glavi ji je rojilo tisoč slik in prizorov.

Zdajci začuje za seboj topot konjskih kopit.

Potrese Zagloba za rokav in reče: "Ježdecji jašejo za nama!"

"Kaj? Kako? Kdo?" vpraša Zagloba zaspan.

"Ježdecji naju preganjajo!" Zagloba se zbudi popolnoma.

"Oj, takoj pridejo. Čuje se topot konjskih kopit; morda gre kdo po teji cesti kakor midva."

"Prepričana sem, da so razbojnik!" Barbka pa je bila zategadelj tako prepričana, ker si je želela takšnih nenavadnih dogodkov, pobojev in prilike, da bi mogla pokazati svojo srčnost. Zato je tudi Zagloba, ko je mrmraje in kašljaše jel vleči izpod sedeža samokrese, ki jih je za "vsak slučaj" vozil s seboj, jela takoj nadlegovati, naj tudi njej da enega.

"Prvega, ki se mi približa, ne izgrešim. Teta kaj rada strelja s samokresi, ali ponoči ne vidi. Prisegla bi, da so to razbojnik. Oj Bog, ko bi nas napadli. Dajte mi, gospod, hitro samokres!"

"Dobro!" odgovori Zagloba, "toda obljubi mi, da ne ustreliš pred menoj in preden ne rečem: 'Sproži!' Ako ti dam orožje, si pripravljena sprožiti v prvega plemiča, ki bi se srečal, ne da bi ga vprašala, kdo je, in pozneje bi iz tega nastale nepravilice."

"Torej vprašam najprej, kdo je?"

"Da, utegnemo priti tudi pijanci in, spoznavši ženski glas, lahko odgovorimo kaj nepravilice."

"Pa ustrelim iz samokresa! Da!"

"No, pa naj jemlje človek takšnega razposajenca s seboj v mesto! Pravim ti, da ne smeš streljati, dokler ti ne rečem."

"Vprašam: Kdo je? pa s tako zamolklim glasom, da me ne spoznajajo."

"I no, pa bodi! Ha! Čujem, da so že blizu. Bodi prepričana, da so to vrli ljudje, zakaj lopovi bi nas napadli iznenada z nasipov."

Ker pa so se lopovi res klatili in stikali ob cestah in je bilo čisto slišati o napadih, je Zagloba naročil vozniku, naj ne požene konj med drevje, ampak naj ostane na dobro osvetljenem mestu.

V tem se štirje jezdci približajo za nekoliko korakov. Barbka, ne čakajoča Zaglobovega migljaja, vpraša osorno, z zamolklim glasom:

"Kdo je?"

"A zakaj stojite na cesti?" odgovori eden izmed jezdecov, ki si je očitno domislil, da se je moralo potnikom kaj pripetiti, da tako stoji sredi pota.

Barbka, zaslišavši ta glas, takoj izpusti orožje iz roke in reče Zaglobi naglo:

"Resnica, to je stric!... O za Boga..."

"Kakšen stric?"

"Makoveški."

"Hej tam!" zakriči Zagloba, "ali niste gospod Makoveški z gospodini Volodijevskim?"

"Gospod Zagloba!" se oglasi mali vitez.

"Mihael!"

Zagloba se jame na vso sapo spravljati z voza. Toda preden je utegnil skočiti na tla, je bil Volodijevski že pri njem. Spoznavši v mesečini Barbko, jo je prijel za obe roki in zaklical:

"Pozdravljam vas, gospodična, iz vsega srca. A kje je Kristina? Sestra? Ali sta obe zdravi?"

"Zdravi sta, hvala Bogu! Samo, da ste naposled prišli!" odgovori z utripajočim srcem Barbka. "Stric je tudi tukaj! Stric!"

Po teh besedah objame okrog vratu gospoda Makoveškega, ki je bil že dospel k voziču, Zagloba pa v tem objame Volodijevskega. Po daljšem pozdravljanju se predstavi stolnik gospodu Zaglobi, nato oba prisleka od dasta konje služabnikom in sedeta na voz. Zagloba in Makoveški se sprava v voz, Barbka in Volodijevski pa se nastanita spredaj.

Nato so se vrstila kratka vprašanja in kratki odgovori, kakor je navada ob takšnih prilikah.

Makoveški je vprašal po svoji ženi, Volodijevski pa še enkrat po zdravju Kristininem. Zelo pa ga je osupnila novica, da Ketling skoraj odide, toda utegnil ni misliti nanj, ker je moral odgovarjati vprašanjem, kaj je delal, kako zalezoval Tatarje, kako se dolgočasil in kako mu je bilo pri srcu, ko je novič okušal staro življenje.

"Zdelo se mi je," je dejal, "da še niso minili ljubenski časi, ko smo šli s Kretuskim, Kušljem in Veršulom hoditi skupaj. Šele, ko so mi zarana prinesli vedro vode za umivanje in ko sem ugledal sive lasne na senecih, sem se spomnil, da nisem več to, kar sem bil nekdanj, najsi se mi je sicer zdelo, da človek ostane to, kar je, dokler ostane stara volja v njem."

"To si dobro povedal!" odgovori Za-

globa. "Videti je, da si si ondi na sveži travi nabral bistroumja, zakaj prej nisi bil tako bistre glave. Dobra volja, to je temelj, in ni ga boljšega zdravila zoper melanholijo."

"Res je to," dodala Makoveški. "Tam, kjer je imel Mihael svoje stanišče, je dokaj vodnjakov na motovilo, zakaj živode vode je premalo v okolici. Ali to vam pravim: Kadar jamejo vojaki ob svitu škripati z njimi, se prebudite tako dobre volje, da ste pripravljeni takoj zahvaliti Boga za to, da ste se živili."

"Oh, ko bi mogla tam prebiti en dan!" zakliče Barbka.

"Za to se dobi pomoč," odgovori Zagloba. "Omoži se z gospodom konjeniškim stotnikom."

"Gospod Novoveški skoro postane konjeniški stotnik," omeni mali vitez. "Že zopet!" zakliče Barbka ježno. "Nisem vas prosila, gospod, da mi namesto kakega daru prinesete Novoveškega."

"Saj sem vam prinesel nekaj drugega. Imam za vas nekaj slaščic. Gospodini Barbki bo po njih sladko, o nemu siromaku pa grenko."

"Pa bi morali njemu oddati te slaščice, da bi jih pojedel, dokler mu ne zrastejo brki!"

"Mislite si, gospod," reče Zagloba Makoveškemu, "taka sta ta dva zmerom! Srca, da pravi prislovica: 'Kdor graja, ta ljubi.'"

Barbka ni odgovorila ničesar, pa tudi Volodijevski je nekamo čakal odgovora. Pogledal je njeno malo, od mesečine osvetljeno glavo, ki se mu je zdela tako lepa, da si je nehotemislil:

"Ej, kako je ta škratec lep, da bi človek kar oči izgubil poleg njega!"

Toda očito mu je moralo nekaj drugega priti v glavo, zakaj takoj se je obrnil k vozniku:

"Pogledaj no konja z hičem ter vozi hitreje!"

Voz je zdrdral po teh besedah urneje, oni pa, ki so sedeli na njem, so molčali nekaj časa. Ko dospo na pesek, se oglasi Volodijevski novič:

"Toda ta Ketlingov odhod mi nikakor ne more iz glave. Da je ukrenil kaj takega prav tedaj, ko prihajam jaz in se bližajo volitve..."

"Angleži se toliko menijo" za našo volitev kolikor za tvoj prihod," odgovori Zagloba. "Ketling je videti, kakor bi imel pohabljenenoge, ker mora oditi in nas zapustiti."

Barbka je imela že na jeziku besede: "A zlasti Kristino..." ali zdaj jo je nekaj podrezalo, naj rajsja ne omeni Kristininega novejšega sklepa. Po prirojenem ženskem nagibu je ugenila, da bi to utegnulo Volodijevskega takoj ob dohodu dirliti in zaboleti, kakor je bilo tudi njo samo zabolelo, torej je nazvle svoji živahnosti rajša molčala.

"Saj o Kristininem sklepu itak zve," si je mislila, "in izvestno je bolje, da niti ne govori o tem, ker tudi Zagloba ni znil besedice."

V tem se Volodijevski iznova obrne k vozniku:

"Poženi no hitreje!" reče.

"Konje in prtjago smo pustili v predmestju Pragi," reče Makoveški Zaglobi, "ter smo na noč samo štirje odrinili dalje, ker nas je že noč lovila ter se je mudilo meni in Mihaelu."

"Verjamem," odgovori Zagloba, "videli ste, kakšna množica ljudi se je že sešla v glavnem mestu. Za vrati stoji tabori in semjišča, da je težavno prodirati skozi nje. Čudne reči pripovedujejo ljudje o prihodnji volitvi, in to vse vam povem v ugodni priliki doma."

Sedaj so se pričeli razgovarjati o priliki. Zagloba se je trudil na lahek način pozvedeti mnenje stolnikovo, naposled se je obrnil k Volodijevskemu in ga vprašal brez nobene zadrege:

"A ti, Mihael? Komu daš ti svoj glas?"

Toda Volodijevski se zgane, kakor prebujen iz sanj, in reče:

"Radoveden sem, ali ne spita in ali jo še danes ugledam?"

"Gotovo spita," odgovori s sladkim in nekamo zaspanim glasom Barbka, "toda zbudita se in vas izvestno prideta pozdravljati."

"Tako mislite, gospodična?" vpraša mali vitez radostno.

In novič mu uide pogled na Barbko in novič mu nehotemislil v glavo:

"Kako lep je ta škratec v mesečni svetlobi!"

Do Ketlingovega dvora ni bilo več daleč, zato so bili kmalu tam.

Gospa stolnikova in Kristina sta že spali; bdeli so samo še služabniki, čakaajo Barbko in Zagloba. V hiši je takoj nastalo živahno gibanje. Zagloba je ukazal zbuditi več ljudi, da bi pripravili gostom toplo hrano.

Gospod stolnik je hotel takoj oditi k ženi, toda ta je bila že začela nenavadni hrup. Domislivši se, kdo je dospel, je črez trenutek pritekla vsa zasopla, s solzami veselja v očeh ter s smehom na ustnicah; nato pa so se začeli pozdravljati in objemati.

Volodijevski je zrl neprestano na vrata, za katerimi je bila izginila Barbka in ob katerih je upal vsak hip ugledati ljubljeno Kristino, prevzeto od tihega veselja, z jasnimi očmi in z lasmi, zvezanimi v naglice; toda ura v obednici je tikala po navadi, prinesli so večerjo, ali Volodijevskemu draga deklica se ni prikazala v sobi.

(Dalje prih.)

Zakaj bi drago plačali novo orodje?

Skoro Novo Second-Hand

orodje, posodje, pohištvo in razno blago dobite v dveh velikih prodajalnah Second-hand blaga.

Wetherell & Reid.

118 Jeferson St., Chicago Phone 3472.

412-414 Cass St., Chicago Phone 3494.

Kadar se mudite na vogalu

Ruby and Broadway ne

pozabite vstopiti v

MOJO GOSTILNO

kjer boste najboljše postreženi.

Fino pivo, najboljša vina in smodke.

Wm. Metzger

Ruby and Broadway JOLIET

ANTON ZABUKOVEC

BRICK YARD BUFFET

Slovenska gostilna

500 Moen Avenue. Rockdale, Ill.

Chicago telefon 3406.

Kadar se mudite v Rockdalu ste vab-

ljeni, da posetite mojo dobro oskrb-

ljeno gostilno, kjer dobite najboljše

domače in importirane pijače.

ZA

Zavarovanje

proti požaru, mala in ve-

lika posojila pojdite k

A. SCHOENSTEDT & CO.

203 Woodruff Bldg. Oba tel. 169

Joliet, Ill.

R. F. KOMPARE

SLOVENSKI PRAVNIK

ADVOKAT

V So. Chicago, Illa.:

Soba 218—9206 Commercial Ave.

Telefon: South Chicago 579.

Fine Obleke,

vrhne suknje in moško

opravo najnovejše mo-

de, najceneje.

John J. McCarthy

"Outfitter to Men"

119 N. Chicago St., Joliet, Ill.

PHONE 2762

FRANK GRUM & COMPANY

stavbeniki in kontraktorji.

1100 N. Broadway Joliet, Illinois.

Chicago Phone 1706-R.

Sprejemamo vse vrste stavbinske po-

ste, bodisi pri manjših ali večjih pod-

jetjih ali posameznikih.

Podpisani sem tehnično izučen stavbe-

nik. Izdelal sem šole na Dunaju in Gradcu ter izdelal državni izpit v Ljubljani, kjer sem sedem let poslaval kot stavbinski mojster mesta Ljubljane.

Na željo izdelam franke, kakoršne kdo želi.

FRANK GRUM.

Homewood Coal

Yard

M. MIKAN, MANAGER

Trd in Mehak Premog

ter drva in kurivo

1624 Nicholson St., Joliet, Ill.

PHONE 1797W

W. C. MOONEY

PRAVNIK-ADVOKAT

4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet

Ko imate kaj opraviti s sodnijo

oglasite se pri meni.

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP

proti žejji - najbolje sredstvo.

Čim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih

sladkih pijač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje

izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.

913 N. Scott St. Joliet, Ill

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

Mestna Hranilnica Ljubljanska

Ljubljana, Prešernova ulica št. 3.

NAJVEČJA SLOVENSKA HRANILNICA!

Koncem leta 1915 je imela vlog.....K 48,500,000.—

Rezervnega zakladaK 1,330,000.—

Sprejema vloge vsak delavnik in jih obrestuje po

4½ %

brez odbitka. Hranilnica je PUPILARNO VARNA in

stoji pod kontrolo c. kr. deželne vlade.

Za varčevanje ima vpeljano lične domače hranilnike.

Posoja na zemljišča in poslopja na Kranjskem proti 5¼ odstotkov, izven Kranjske pa proti 5½ odstotkov obrestim in proti najmanj tri-četrt odstotkov odplačevanju na dolg.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Hranilnica

Vlade Zd. Držav, Poštne Hranilnice in Države Illinois.

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vloženo denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1

First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

